Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 882/2004**

(2004. gada 29. aprīlis)

par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem

(OV L 191, 28.5.2004., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Regula (EK) Nr. 776/2006 (2006. gada 23. maijs)	L 136	3	24.5.2006.
►**M2**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006.
►**M3**	Komisijas Regula (EK) Nr. 180/2008 (2008. gada 28. februāris)	L 56	4	29.2.2008.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 882/2004

(2004. gada 29. aprīlis)

par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37., 95. pantu un 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Dzīvnieku barībai un pārtikai jābūt nekaitīgai un pilnvērtīgai. Kopienas tiesību akti ietver noteikumu kopu, kas nodrošina šā mērķa sasniegšanu. Minētie noteikumi attiecas gan uz dzīvnieku barības, gan uz pārtikas ražošanu un laišanu tirgū.

(2) Pamatnoteikumi, kas attiecas uz dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem, paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulā (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ([4]).

(3) Papildus šiem pamatnoteikumiem pastāv konkrētāki dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti, kas attiecas uz dažādām jomām, piemēram, uz dzīvnieku ēdināšanu, tostarp uz dzīvnieku ārstniecisko barību, dzīvnieku barības un pārtikas higiēnu, zoonozēm, dzīvnieku blakusproduktiem, atliekām un piesārņotājiem, uz tādu dzīvnieku slimību kontroli un apkarošanu, kuras ietekmē sabiedrības veselību, uz dzīvnieku barības un pārtikas etiķetēšanu, pesticīdiem, dzīvnieku barības un pārtikas piedevām, vitamīniem, minerālsāļiem, mikroelementiem un citām piedevām, uz materiāliem, kas ir saskarē ar pārtiku, uz prasībām par kvalitāti un sastāvu, uz dzeramo ūdeni, jonizāciju, jauniem pārtikas produktiem un ģenētiski modificētiem organismiem (ĢMO).

(4) Kopienas dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu pamatā ir princips, ka dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītie uzņēmēji visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos, kuri noris viņu kontrolē esošajos uzņēmumos, ir atbildīgi par to, lai tiktu nodrošināta dzīvnieku barības un pārtikas atbilstība tām dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu prasībām, kas atbilst uzņēmēju darbībai.

(5) Dzīvnieku veselība un dzīvnieku labturība ir svarīgi faktori, kas ietekmē pārtikas kvalitāti un nekaitīgumu, dzīvnieku slimību

([1]) OV C 234, 30.9.2003., 25. lpp.
([2]) OV C 23, 27.1.2004., 14. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2004. gada 9. marta Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2004. gada 26. aprīļa Lēmums.
([4]) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1642/2003 (OV L 245, 29.9.2003., 4. lpp.).

▼B

izplatīšanās novēršanu un humānu attieksmi pret dzīvniekiem. Noteikumi, kas attiecas uz šiem jautājumiem, ir paredzēti vairākos tiesību aktos. Minētajos tiesību aktos noteiktas fizisko un juridisko personu saistības attiecībā uz dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, kā arī kompetento iestāžu pienākumi.

(6) Dalībvalstīm jāpiemēro dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumi un jāuzrauga un jāpārbauda tas, lai iesaistītie uzņēmēji attiecīgās minēto tiesību aktu un noteikumu prasības pildītu visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos. Šim nolūkam jāorganizē oficiālā kontrole.

(7) Tādēļ ir lietderīgi izveidot saskaņotu vispārīgu noteikumu sistēmu Kopienas līmenī. Ņemot vērā gūto pieredzi, jāizvērtē, vai šāda vispārīga sistēma darbojas pienācīgi, jo īpaši dzīvnieku veselības un labturības jomā. Tādēļ ir lietderīgi, ka Komisija iesniedz ziņojumu, kam pievienoti vajadzīgie priekšlikumi.

(8) Parasti šajā Kopienas sistēmā neietver oficiālo kontroli attiecībā uz organismiem, kas kaitīgi augiem un augu produktiem, jo uz šādu kontroli jau atbilstīgi attiecas Padomes 2000. gada 8. maija Direktīva 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem, lai novērstu augiem vai augu produktiem kaitīgu organismu ievešanu un izplatību Kopienā ([1]). Tomēr daži minētās regulas aspekti jāpiemēro arī fitosanitārajā nozarē, jo īpaši tas attiecas uz daudzgadu valsts kontroles plānu izstrādi un uz Kopienas veiktajām inspekcijām dalībvalstīs un trešās valstīs. Tādēļ attiecīgi jāgroza Direktīva 2000/29/EK.

(9) Padomes 1991. gada 24. jūnija Regulā (EEK) Nr. 2092/91 par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem ([2]), Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un izcelsmes apzīmējumu vai nosaukumu aizsardzību ([3]) un Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2082/92 par īpaša rakstura sertifikātiem lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem ([4]) paredzēti konkrēti pasākumi, lai pārbaudītu minētajās regulās ietverto prasību izpildi. Šīs regulas prasībām jābūt pietiekami elastīgām, lai varētu ņemt vērā minēto jomu specifiku.

(10) Jau ir ieviesta vispāratzīta un īpaša kontroles sistēma, lai pārbaudītu lauksaimniecības produktu (laukaugi, vīns, olīveļļa, augļi un dārzeņi, apiņi, piens un piena produkti, liellopu un teļa gaļa, aitu un kazu gaļa un medus) tirgu kopīgās organizācijas noteikumu ievērošanu. Šī regula nav jāattiecina uz minētajām jomām, jo vairāk tādēļ, ka tās mērķi atšķiras no to kontroles mehānismu mērķiem, kas paredzēti lauksaimniecības produktu tirgu kopīgajā organizācijā.

(11) Kompetentajām iestādēm, kas atbild par oficiālās kontroles veikšanu, jāatbilst virknei darbības kritēriju, lai nodrošinātu šo iestāžu objektivitāti un efektivitāti. To rīcībā jābūt pietiekamam skaitam pienācīgi kvalificēta un pieredzējuša personāla un atbilstīgām iekārtām un aprīkojumam, lai varētu pienācīgi veikt savus pienākumus.

(12) Oficiālā kontrole jāveic, izmantojot piemērotas metodes, kas izstrādātas tieši šim nolūkam, tostarp izmantojot drošības stan-

([1]) OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/31/EK (OV L 85, 23.3.2004., 18. lpp.).
([2]) OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 392/2004 (OV L 65, 3.3.2004., 1. lpp.).
([3]) OV L 208, 24.7.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).
([4]) OV L 208, 24.7.1992., 9. lpp. Regulā jaunākie grozījumu izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.

▼B

dartpārbaudes un pastiprinātu kontroli, piemēram, inspekcijas, pārbaudes, revīzijas, paraugu ņemšanu un testēšanu. Lai šīs metodes īstenotu pareizi, ir atbilstīgi jāapmāca oficiālās kontroles personāls. Apmācība vajadzīga arī tādēļ, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes lēmumus pieņem vienotā veidā, jo īpaši attiecībā uz kritisko kontroles punktu bīstamības analīzes (*HACCP*) principu īstenošanu.

(13) Oficiālajai kontrolei jābūt regulārai un samērīgai ar risku, ņemot vērā to pārbaužu rezultātus, ko dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītie uzņēmēji veica saskaņā ar kontroles programmām, kuru pamatā ir *HACCP*, vai kvalitātes nodrošināšanas programmām, ja šādas programmas ir izstrādātas, lai atbilstu dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu prasībām, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem. Ja rodas aizdomas par neatbilstību, veic *ad hoc* kontroli. Papildus tam *ad hoc* kontroli var veikt jebkurā laikā, pat tad, ja nav aizdomu par neatbilstību.

(14) Oficiālajai kontrolei jānotiek, pamatojoties uz dokumentētām procedūrām, lai nodrošinātu to, ka minētās kontroles tiek veiktas vienādi un ka to kvalitāte vienmēr ir augsta.

(15) Kompetentajām iestādēm jānodrošina, lai tad, ja oficiālās kontroles veikšanā ir iesaistītas dažādas kontroles vienības, pastāv un tiek efektīvi īstenotas atbilstīgas koordinācijas procedūras.

(16) Kompetentajām iestādēm jānodrošina arī tas, lai tad, ja oficiālās kontroles veikšanas kompetence no centrālā līmeņa ir deleģēta uz reģionu vai vietējo līmeni, pastāv efektīva koordinēšana starp centrālo līmeni un minēto reģionu vai vietējo līmeni.

(17) Oficiālo paraugu analīzē iesaistītajām laboratorijām jāstrādā saskaņā ar starptautiski apstiprinātām procedūrām vai ar kritērijiem pamatotiem izpildes standartiem un jāizmanto pēc iespējas apstiprinātās analīzes metodes. Šādās laboratorijās jo īpaši jābūt iekārtām, kas ļauj pareizi noteikt tādus standartus kā Kopienas tiesību aktos noteiktie maksimālie pieļaujamie atliekvielu daudzumi.

(18) Kopienas un valsts references laboratoriju izraudzīšanās veicina augstu analītisko rezultātu kvalitāti un viendabīgumu. Šo mērķi var sasniegt ar tādām darbībām kā apstiprinātu analīzes metožu piemērošana, references materiālu pieejamības nodrošināšana, salīdzinošo pārbaužu organizēšana un laboratorijas personāla apmācība.

(19) References laboratoriju darbībai jāaptver visas dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu un dzīvnieku veselības jomas un jo īpaši tās jomas, kurās ir vajadzība pēc precīziem analīžu un diagnostikas rezultātiem.

(20) Virknei ar oficiālo kontroli saistītu darbību Eiropas Standartizācijas komiteja (*CEN*) ir izstrādājusi šīs regulas mērķim atbilstīgus Eiropas standartus (EN standarti). Minētie EN standarti jo īpaši attiecas uz testēšanas laboratoriju darbību un novērtēšanu un uz kontroles institūciju darbību un akreditāciju. Ir arī starptautiskie standarti, kurus izstrādājusi Starptautiskā Standartizācijas organizācija (*ISO*) un Starptautiskā Teorētiskās un lietišķās ķīmijas savienība (*IUPAC*). Atsevišķos konkrēti noteiktos gadījumos šie standarti var būt piemēroti šīs regulas mērķiem, ņemot vērā to, ka izpildes kritēriji dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktos ir noteikti tādēļ, lai nodrošinātu elastību un rentabilitāti.

(21) Jāparedz konkrētu kontroles uzdevumu veikšanas kompetences deleģēšana no kompetentās iestādes uz kontroles institūciju, kā arī tas, ar kādiem nosacījumiem šāda deleģēšana var notikt.

(22) Jādara pieejamas atbilstīgas procedūras kompetento iestāžu sadarbībai dalībvalstīs un starp tām, jo īpaši tad, ja oficiālajā kontrolē

▼B

atklājas, ka dzīvnieku barības un pārtikas aprites problēmas skar vairāk nekā vienu dalībvalsti. Lai sekmētu šādu sadarbību, dalībvalstīm jāizraugās viena vai vairākas sadarbības iestādes, kas koordinē palīdzības pieprasījumu nosūtīšanu un saņemšanu.

(23) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. pantu dalībvalstis informē Komisiju, ja informācija ir saistīta ar tādu nopietnu tiešu vai netiešu risku cilvēka veselībai, kas ir saistīts ar pārtiku vai ar dzīvnieku barību.

(24) Ir svarīgi izveidot vienotas procedūras no trešām valstīm Kopienas teritorijā ievestas dzīvnieku barības un pārtikas kontrolei, ņemot vērā to, ka saskaņotas importa procedūras jau ir izveidotas dzīvnieku izcelsmes pārtikai atbilstīgi Padomes Direktīvai 97/78/EK ([1]) un dzīviem dzīvniekiem – atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/496/EEK ([2]).

Šīs esošās procedūras darbojas pienācīgi, un tās ir jāsaglabā.

(25) No trešām valstīm ievestas dzīvnieku barības un pārtikas pārbaudes, kas minētas Direktīvā 97/78/EK, aprobežojas ar veterināro kontroli. Šīs pārbaudes jāpapildina ar oficiālo kontroli jomās, uz kurām neattiecas veterinārā kontrole, piemēram, pārtikas piedevas, marķēšana, izsekojamība, pārtikas apstarošana un materiāli, kas ir saskarē ar pārtiku.

(26) Kopienas tiesību aktos paredzēta arī procedūra importētās dzīvnieku barības kontrolei atbilstīgi Padomes 1995. gada 25. oktobra Direktīvai 95/53/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē oficiālo inspekciju organizēšanu dzīvnieku ēdināšanas jomā ([3]). Minētajā direktīvā ir ietverti principi un procedūras, kas dalībvalstīm jāpiemēro, laižot importētu dzīvnieku barību brīvā apgrozībā.

(27) Jāizveido Kopienas noteikumi, lai nodrošinātu to, ka dzīvnieku barību un pārtiku, kura importēta no trešām valstīm, pirms laišanas brīvā apgrozībā Kopienā pakļauj oficiālajai kontrolei. Īpaša uzmanība jāpievērš tās dzīvnieku barības un pārtikas importa kontrolei, kas var radīt paaugstinātu piesārņojuma risku.

(28) Jāizveido noteikumi arī tādas dzīvnieku barības un pārtikas oficiālās kontroles organizēšanai, kuru Kopienas teritorijā ieved saskaņā ar muitas procedūrām, kas nav brīvā apgrozība, un jo īpaši saskaņā ar muitas procedūrām, kuras minētas 4. panta 16. punkta b) līdz f) apakšpunktā Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ([4]), kā arī minēto preču ievešana brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā. Tas ietver dzīvnieku barību un pārtiku no trešām valstīm, ko ieved starptautisku transportlīdzekļu pasažieri un ko ieved ar pasta paku sūtījumiem.

(29) Dzīvnieku barības un pārtikas oficiālās kontroles vajadzībām jānosaka Kopienas teritorija, kurā piemēro attiecīgos noteikumus, lai nodrošinātu to, ka minētajā teritorijā ievesto dzīvnieku barību un pārtiku pakļauj ar šo regulu noteiktajai kontrolei. Šai teritorijai nav noteikti jābūt tai pašai, kas paredzēta Līguma 299. pantā vai kas noteikta Regulas (EEK) Nr. 2913/92 3. pantā.

([1]) Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīva 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterinārās kontroles organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm (OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.).

([2]) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/496/EEK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterinārās kontroles organizēšanu attiecībā uz dzīvniekiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

([3]) OV L 265, 8.11.1995., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/46/EK (OV L 234, 1.9.2001., 55. lpp.).

([4]) OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2700/2000 (OV L 311, 12.12.2000., 17. lpp.).

▼B

(30) Lai nodrošinātu no trešām valstīm ievestas dzīvnieku barības un pārtikas oficiālās kontroles efektīvāku organizēšanu un lai veicinātu tirdzniecības plūsmas, var būt, ka jāizraugās konkrētas vietas, caur kurām Kopienas teritorijā ievest dzīvnieku barību un pārtiku no trešām valstīm. Var būt, ka līdzīgi jāprasa iepriekšēja izziņošana par preču ievešanu Kopienas teritorijā. Jānodrošina tas, lai katrā izraudzītajā ievešanas vietā būtu pieejamas atbilstīgās iekārtas, kas vajadzīgas, lai kontroli veiktu pieņemamā termiņā.

(31) Izveidojot noteikumus par oficiālo kontroli, kam jāpakļauj no trešām valstīm ievesta dzīvnieku barība un pārtika, ir jānodrošina kompetento iestāžu un muitas dienestu sadarbība, ņemot vērā faktu, ka attiecīgi noteikumi jau ir paredzēti ar Padomes 1993. gada 8. februāra Regulu (EEK) Nr. 339/93 par pārbaudēm, kurās vērtē no trešām valstīm importētu produktu atbilstību noteikumiem par produktu drošību ([1]).

(32) Lai organizētu oficiālo kontroli, jābūt pieejamiem atbilstīgiem finanšu līdzekļiem. Tādēļ dalībvalstu kompetentajām iestādēm jābūt spējīgām iekasēt nodevas vai maksas, lai segtu oficiālās kontroles gaitā radušos izdevumus. Šajā procesā dalībvalstu kompetentās iestādes brīvi nosaka minētās nodevas un maksas kā maksājumus ar vienoti noteiktu likmi, ņemot vērā faktiskās izmaksas un uzņēmumu īpašo situāciju. Ja nodevas iekasē no uzņēmējiem, piemēro kopējus principus. Tādēļ jānosaka kritēriji inspekcijas nodevu apjoma noteikšanai. Attiecībā uz importa kontrolei piemērojamajām nodevām ir lietderīgi likmes galvenajām importa vienībām noteikt tieši, lai nodrošinātu nodevu vienādu piemērošanu un novērstu tirdzniecības traucējumus.

(33) Kopienas dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktos paredzēts, ka kompetentajai iestādei jāreģistrē vai jāapstiprina noteikti dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītie uzņēmumi. Īpaši tas attiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 852/2004 par pārtikas produktu higiēnu ([2]), Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 853/2004 ([2]), ar ko paredz konkrētus higiēnas noteikumus par dzīvnieku izcelsmes pārtiku, Padomes 1995. gada 22. decembra Direktīvu 95/69/EK, ar ko paredz nosacījumus un pasākumus par dažu dzīvnieku barības nozarē darbojošos uzņēmumu un starpnieku apstiprināšanu un reģistrēšanu ([3]), un uz nākotnē paredzamo regulu par dzīvnieku barības higiēnu.

Jāievieš procedūras, lai nodrošinātu dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistīto uzņēmumu efektīvu un pārredzamu reģistrēšanu un apstiprināšanu.

(34) Lai pieeja attiecībā uz oficiālo kontroli būtu vispārēja un vienāda, katrai dalībvalstij jāizveido un jāīsteno daudzgadu valsts kontroles plāns saskaņā ar Kopienas līmenī izstrādātām vispārīgām pamatnostādnēm. Šīm pamatnostādnēm jāveicina valstu stratēģijas saskaņotība un jānosaka ar risku pamatotas prioritātes un visefektīvākās kontroles procedūras. Kopienas stratēģijai jābūt daudzpusīgai, integrētai pieejai kontroles procesam. Ņemot vērā to, ka dažas paredzamās tehniskās pamatnostādnes nav saistošas, ir lietderīgi tās noteikt, izmantojot padomdevējas komitejas procedūras līdzekļus.

([1]) OV L 40, 17.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.
([2]) OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.
([3]) OV L 332,30.12.1995., 15. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.

▼B

(35) Daudzgadu valsts kontroles plāniem jāaptver dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti un tiesību akti par dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību.

(36) Daudzgadu valsts kontroles plāniem jāveido stabils pamats Komisijas inspekcijas dienestu veiktajai kontrolei dalībvalstīs. Kontroles plāniem jādod Komisijas inspekcijas dienestiem iespēja pārliecināties par to, vai oficiālā kontrole dalībvalstīs ir organizēta saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem kritērijiem. Attiecīgā gadījumā un jo īpaši tad, ja dalībvalsts daudzgadu valsts kontroles plāna revīzijā atklājas vājas vietas vai kļūmes, jāveic sīkākas inspekcijas un revīzijas.

(37) Jāprasa, lai dalībvalstis iesniedz Komisijai gada ziņojumu, kurā ietver informāciju par daudzgadu valsts kontroles plānu īstenošanu. Šajā ziņojumā jāiekļauj iepriekšējā gadā veiktās oficiālās kontroles un revīziju rezultāti un, ja vajadzīgs, sākotnējā kontroles plāna atjauninājums, ar kuru ņemti vērā minētie rezultāti.

(38) Kontrolei, kuru Kopiena veic dalībvalstīs, jāļauj Komisijas kontroles dienestiem pārbaudīt to, vai dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktus un tiesību aktus par dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību visā Kopienā īsteno vienādi un pareizi.

(39) Kontrole, kuru Kopiena veic trešās valstīs, ir vajadzīga, lai pārbaudītu atbilstību vai līdzvērtīgumu Kopienas dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem, kā arī tiesību aktiem par dzīvnieku veselību un attiecīgā gadījumā – labturību. Trešām valstīm var arī prasīt sniegt informāciju par to kontroles sistēmām. Šai informācijai, kas jānosaka, pamatojoties uz Kopienas pamatnostādnēm, jāveido pamats Komisijas turpmākai kontrolei, kura jāveic starpdisciplinārā sistēmā, kas attiecas uz galvenajām nozarēm, kuras veic eksportu uz Kopienu. Šai attīstībai jāvienkāršo pašreizējais režīms, jāuzlabo efektīva sadarbība kontroles jomā un attiecīgi jāveicina tirdzniecības plūsmas.

(40) Lai nodrošinātu importēto preču atbilstību vai līdzvērtīgumu Kopienas dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem, jāizveido procedūras, kas pēc vajadzības ļauj definēt importa nosacījumus un sertifikācijas prasības.

(41) Dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumu pārkāpumi var apdraudēt cilvēka veselību, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību. Tādēļ uz šādiem pārkāpumiem visā Kopienā jāattiecina efektīvi, preventīvi un proporcionāli valsts līmeņa pasākumi.

(42) Šādiem pasākumiem jāietver dalībvalstu kompetento iestāžu veikta administratīva rīcība, un dalībvalstīs šim nolūkam jābūt izstrādātām procedūrām. Šādu procedūru priekšrocība ir tā, ka stāvokļa atjaunošanas nolūkā ir iespējams rīkoties strauji.

(43) Uzņēmējiem jābūt tiesīgiem pārsūdzēt lēmumus, kurus kompetentā iestāde pieņēmusi oficiālās kontroles rezultātā, un tikt informētiem par šādām tiesībām.

(44) Jāņem vērā jaunattīstības valstu īpašās vajadzības, jo īpaši mazāk attīstīto valstu vajadzības, un tālab jāievieš pasākumi. Komisijai jāatbalsta jaunattīstības valstis attiecībā uz dzīvnieku barības un pārtikas nekaitīgumu, kas ir cilvēka veselības un tirdzniecības attīstības būtisks elements. Šāds atbalsts jāorganizē Kopienas sadarbības politikas sakarā.

▼B

(45) Šajā regulā ietvertie noteikumi veido pamatu integrētajai un horizontālajai pieejai, kas vajadzīga, lai īstenotu saskaņotu kontroles politiku attiecībā uz dzīvnieku barības un pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību. Tomēr jāparedz iespēja vajadzības gadījumā izstrādāt konkrētus kontroles noteikumus, piemēram, attiecībā uz maksimālā pieļaujamā atliekvielu daudzuma noteikšanu konkrētiem piesārņotājiem EK līmenī. Tāpat jāsaglabā konkrētāki noteikumi, kādi ir dzīvnieku barības un pārtikas kontroles jomā un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības kontroles jomā.

Tas jo īpaši attiecas uz šādiem tiesību aktiem: Direktīva 96/22/EK ([1]), Direktīva 96/23/EK ([2]), Regula (EK) Nr. 854/2004 ([3]), Regula (EK) Nr. 999/2001 ([4]), Regula (EK) Nr. 2160/2003 ([5]), Direktīva 86/362/EEK ([6]), Direktīva 90/642/EEK ([7]) un no tās izrietošie īstenošanas noteikumi, Direktīva 92/1/EEK ([8]), Direktīva 92/2/EEK ([9]) un tiesību akti par dzīvnieku slimību (piemēram, mutes un nagu sērgas, cūku mēra u. c.) kontroli, kā arī prasības par dzīvnieku labturības oficiālo kontroli.

(46) Šī regula attiecas uz jomām, uz kurām jau attiecas noteiktas pašreiz spēkā esošos tiesību aktos. Tādēļ ir lietderīgi atcelt jo īpaši turpmāk minētos tiesību aktus par dzīvnieku barības un pārtikas kontroli un aizstāt tos ar šīs regulas noteikumiem:

([1]) Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/22/EK par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/74/EK (OV L 262, 14.10.2003., 17. lpp.).

([2]) Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/23/EK, ar ko paredz pasākumus, kas vajadzīgi, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos (OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz konkrētus noteikumus par oficiālās kontroles organizēšanu attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā (OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regula (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2245/2003 (OV L 333, 20.12.2003., 28. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Regula (EK) Nr. 2160/2003 par salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu zoonozes izraisītāju kontroli (OV L 325, 12.12.2003., l. lpp.).

([6]) Padomes 1986. gada 24. jūlija Direktīva 86/362/EEK par maksimālā pieļaujamā pesticīdu atlieku daudzuma noteikšanu graudaugu produktos un uz tiem (OV L 221, 7.8.1986., 37. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/2/EK (OV L 14, 21,1.2004., 10. lpp.).

([7]) Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīva 90/642/EEK par maksimālā pieļaujamā pesticīdu atlieku daudzuma noteikšanu dažos augu izcelsmes produktos, tostarp augļos un dārzeņos, un uz tiem (OV L 350, 14.12.1990., 71. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/2/EK.

([8]) Komisijas 1992. gada 13. janvāra Direktīva 92/1/EEK par temperatūras kontroli ātri sasaldētu pārtikas produktu transportēšanas līdzekļos, tirdzniecības bāzēs un noliktavās (OV L 34, 11.2.1992., 28. lpp.).

([9]) Komisijas 1992. gada 13. janvāra Direktīva 92/2/EEK, ar ko paredz paraugu ņemšanas procedūru un analīzes metodi, kura jāizmanto Kopienā, veicot ātri sasaldētu pārtikas produktu temperatūras oficiālo kontroli (OV L 34, 11.2.1992., 30. lpp.).

▼B

Padomes Direktīva 70/373/EEK ([1]), Padomes Direktīva 85/591/EEK ([2]), Padomes Direktīva 89/397/EEK ([3]), Padomes Direktīva 93/99/EEK ([4]), Padomes Lēmums 93/383/EEK ([5]), Padomes Direktīva 95/53/EK, Padomes Direktīva 96/43/EK ([6]), Padomes Lēmums 98/728/EK ([7]) un Padomes Lēmums 1999/313/EK ([8]),

(47) Ievērojot šo regulu, jāgroza Direktīva 96/23/EK, Direktīva 97/78/EK un Direktīva 2000/29/EK.

(48) Tā kā šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt saskaņotu pieeju attiecībā uz oficiālo kontroli, nevar pienācīgi sasniegt dalībvalstu līmenī un minētā mērķa sarežģītības, pārrobežu rakstura un – attiecībā uz dzīvnieku barības un pārtikas importu – starptautiskā rakstura dēļ tas ir labāk sasniedzams Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā paredzēts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā paredzēto proporcionalitātes principu šī regula nepārsniedz to, kas vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.

(49) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanas kārtību ([9]),

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu paredz vispārīgus noteikumus par oficiālās kontroles veikšanu, kas vajadzīga, lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem, kuru mērķis jo īpaši ir šāds:

a) novērst, likvidēt vai līdz pieņemamam līmenim samazināt risku, kam tiešā veidā vai vides ietekmē ir pakļauti cilvēki un dzīvnieki;

un

([1]) Padomes 1970. gada 20. jūlija Direktīva 70/373/EEK par Kopienas metožu ieviešanu paraugu ņemšanai un analīzei lopbarības oficiālajā kontrolē (OV L 170, 3.8.1970., 2. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.).

([2]) Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīva 85/591/EEK par Kopienas metožu ieviešanu paraugu ņemšanai un analīzei pārtikas produktu kontrolē (OV L 372, 31.12.1985., 50. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

([3]) Padomes 1989. gada 14. jūnija Direktīva 89/397/EEK par pārtikas produktu oficiālo kontroli (OV L 186, 30.6.1989., 23. lpp.).

([4]) Padomes 1993. gada 29. oktobra Direktīva 93/99/EEK par papildu pasākumiem attiecībā uz pārtikas produktu oficiālo kontroli (OV L 290, 24.11.1993., 14. lpp.). Direktīva grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

([5]) Padomes 1993. gada 14. jūnija Lēmums 93/383/EEK par jūras biotoksīnu monitoringa references laboratorijām (OV L 166, 8.7.1993., 31. lpp.). Lēmums grozīts ar Lēmumu 1999/312/EK (OV L 120, 8.5.1999., 37. lpp.).

([6]) Padomes 1996. gada 26. jūnija Direktīva 96/43/EK, ar ko groza un konsolidē Direktīvu 85/73/EEK, lai nodrošinātu finansējumu dzīvu dzīvnieku un atsevišķu dzīvnieku izcelsmes produktu veterinārajai inspekcijai un kontrolei (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

([7]) Padomes 1998. gada 14. decembra Lēmums 98/728/EK par Kopienas nodevu sistēmu dzīvnieku barības nozarē (OV L 346, 22.12.1998., 51. lpp.).

([8]) Padomes 1999. gada 29. aprīļa Lēmums 1999/313/EK par gliemeņu bakterovirusālā piesārņojuma monitoringa references laboratorijām (OV L 120, 8.5.1999., 40. lpp.).

([9]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

b) garantēt godprātīgu praksi tirdzniecībā ar dzīvnieku barību un pārtiku un aizsargāt patērētāju intereses, un tas ietver dzīvnieku barības un pārtikas etiķetēšanu un citus patērētāju informēšanas veidus.

2. Šī regula neattiecas uz oficiālo kontroli, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem par lauksaimniecības produktu tirgu kopīgo organizāciju.

3. Šī regula neierobežo konkrētus Kopienas noteikumus par oficiālo kontroli.

4. Šajā regulā paredzēto oficiālo kontroli veic, neskarot dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistīto uzņēmēju galveno tiesisko atbildību attiecībā uz dzīvnieku barības un pārtikas nekaitīguma nodrošināšanu, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 178/2002, kā arī civiltiesisko un krimināl-atbildību, kas iestājas saistību neizpildes gadījumā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. un 3. pantā noteiktās definīcijas.

Piemēro arī šādas definīcijas:

1) "oficiālā kontrole" ir jebkāda veida kontrole, kuru kompetentā iestāde vai Kopiena veic tādēļ, lai pārbaudītu atbilstību dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem;

2) "pārbaude" ir izmeklēšana un objektīvu pierādījumu izvērtēšana, ko veic, lai pārliecinātos par to, vai paredzētās prasības ir izpildītas;

3) "dzīvnieku barības aprites tiesību akti" ir normatīvie un administratīvie akti, kas Kopienas vai valsts līmenī reglamentē dzīvnieku barību kopumā, un jo īpaši dzīvnieku barības nekaitīgumu; tie aptver visus posmus dzīvnieku barības ražošanā, pārstrādē un izplatīšanā un dzīvnieku barības izmantošanā;

4) "kompetentā iestāde" ir dalībvalsts centrālā iestāde, kuras kompetencē ietilpst oficiālās kontroles organizēšana, vai jebkura cita iestāde, kurai minētā kompetence ir piešķirta; attiecīgā gadījumā šī definīcija ietver arī atbilstīgo iestādi trešā valstī;

5) "kontroles institūcija" ir neatkarīga trešā persona, kurai kompetentā iestāde ir deleģējusi konkrētu kontroles uzdevumu veikšanu;

6) "revīzija" ir sistemātiska un neatkarīga izmeklēšana, ko veic, lai noteiktu to, vai darbības un ar tām saistītie rezultāti atbilst plānotajiem pasākumiem un vai šos pasākumus īsteno efektīvi, un vai tie ir piemēroti izvirzīto mērķu sasniegšanai;

7) "inspekcija" ir izmeklēšana, ko attiecībā uz jebkuru dzīvnieku barības, pārtikas, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības aspektu veic, lai pārbaudītu šāda(-u) aspekta(-u) atbilstību tiesiskajām prasībām, kuras paredzētas dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktos un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumos;

8) "monitorings" ir plānotu, secīgu novērojumu vai mērījumu veikšana, lai gūtu pārskatu par esošo stāvokli attiecībā uz atbilstību dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem;

9) "uzraudzība" ir viena vai vairāku dzīvnieku barības vai pārtikas apritē iesaistīto uzņēmumu vai dzīvnieku barības vai pārtikas apritē iesaistīto uzņēmēju, vai viņu darbību rūpīga novērošana;

▼B

10) “neatbilstība” ir neatbilstība dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un labturības aizsardzības noteikumiem;

11) “paraugu ņemšana analīzēm” ir tādas dzīvnieku barības vai pārtikas vai jebkādas citas vielas ņemšana (tostarp no vides), kas ir saistīta ar dzīvnieku barības vai pārtikas ražošanu, pārstrādi vai izplatīšanu vai ar dzīvnieku veselību, lai, šo vielu analizējot, pārbaudītu tās atbilstību dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības noteikumiem;

12) “oficiāla sertificēšana” ir procedūra, ar kuru kompetentā iestāde vai kontroles institūcijas, kas ir pilnvarotas attiecīgi rīkoties, sniedz rakstisku, elektronisku vai tam līdzvērtīgu atbilstības apliecinājumu;

13) “oficiāla aizturēšana” ir procedūra, ar kuru kompetentā iestāde nodrošina to, ka dzīvnieku barību vai pārtiku nepārvieto un neaiztiek, iekams nav pieņemts lēmums par nosūtīšanas galamērķi; šī definīcija ietver uzglabāšanu, ko dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītie uzņēmēji veic saskaņā ar kompetentās iestādes norādījumiem;

14) “līdzvērtība” ir dažādu sistēmu vai pasākumu potenciālā spēja atbilst vieniem un tiem pašiem mērķiem, un “līdzvērtīgums” ir dažādu sistēmu vai pasākumu atbilstība vieniem un tiem pašiem mērķiem;

15) “imports” ir dzīvnieku barības vai pārtikas laišana brīvā apgrozībā vai nodoms laist dzīvnieku barību vai pārtiku brīvā apgrozībā kādā no I pielikumā minētajām teritorijām Regulas (EEK) Nr. 2913/92 79. panta nozīmē;

16) “ievešana” ir imports, kā definēts iepriekš 15) punktā, un to muitas procedūru piemērošana precēm, kas minētas Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 16. punkta b) līdz f) apakšpunktā, kā arī preču ievietošana brīvā zonā vai brīvā noliktavā;

17) “dokumentu pārbaude” ir tirdzniecības dokumentu pārbaude un attiecīgā gadījumā – tādu sūtījumam pievienotu dokumentu pārbaude, kas prasīti dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktos;

18) “identitātes pārbaude” ir vizuāla inspekcija, ko veic, lai nodrošinātu to, ka sertifikāti vai citi sūtījumam pievienotie dokumenti saskan ar sūtījuma marķējumu un atbilst tā saturam;

19) “fiziska pārbaude” ir pašas dzīvnieku barības vai pārtikas pārbaude, kas var ietvert transportlīdzekļu, iepakojuma, marķējuma un temperatūras pārbaudi, paraugu ņemšanu analīzēm un laboratoriskām pārbaudēm un jebkādu citu pārbaudi, kura vajadzīga, lai pārbaudītu atbilstību dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem;

20) “kontroles plāns” ir kompetentās iestādes izveidots apraksts, kurā ietverta vispārīga informācija par oficiālās kontroles sistēmu struktūru un organizāciju.

II SADAĻA

DALĪBVALSTU OFICIĀLĀ KONTROLE

▼B

I NODAĻA

VISPĀRĪGI PIENĀKUMI

3. pants

Vispārīgi pienākumi saistībā ar oficiālās kontroles organizēšanu

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka oficiālo kontroli veic regulāri, atbilstīgi esošajai riska pakāpei un pietiekami bieži, lai sasniegtu šīs regulas mērķus, ņemot vērā šādus faktorus:

a) identificētie riski, kas saistīti ar dzīvniekiem, dzīvnieku barību vai pārtiku, dzīvnieku barības vai pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmumiem, dzīvnieku barības vai pārtikas lietošanu vai ar jebkādu procesu, materiālu, vielu, rīcību vai darbību, kura var ietekmēt dzīvnieku barības un pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku veselību vai dzīvnieku labturību;

b) pagātnē reģistrētā dzīvnieku barības vai pārtikas apritē iesaistīto uzņēmēju atbilstība dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem vai dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem;

c) to pārbaužu ticamība, ko jau veikuši paši uzņēmēji;

un

d) visu veidu informācija, kas varētu liecināt par neatbilstību.

2. Oficiālo kontroli veic bez iepriekšēja brīdinājuma, izņemot, piemēram, revīzijas, kad dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītais uzņēmējs iepriekš jābrīdina. Oficiālo kontroli var veikt arī *ad hoc* veidā.

3. Oficiālo kontroli veic jebkurā no dzīvnieku barības vai pārtikas un dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanas, pārstrādes vai izplatīšanas posmiem. Kontrolē dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītos uzņēmumus, dzīvnieku barības un pārtikas lietošanu, dzīvnieku barības un pārtikas uzglabāšanu un visus procesus, materiālus, vielas, rīcības vai darbības (ieskaitot pārvadāšanu), kas attiecas uz dzīvnieku barību vai pārtiku un uz dzīviem dzīvniekiem, ja šāda kontrole ir vajadzīga, lai sasniegtu šīs regulas mērķus.

4. Oficiālo kontroli vienlīdz rūpīgi veic attiecībā uz eksportu no Kopienas, uz laišanu tirgū Kopienā un uz ievešanu no trešām valstīm I pielikumā minētajās teritorijās.

5. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka produktus, ko paredzēts nosūtīt uz citu dalībvalsti, kontrolē tikpat rūpīgi kā tos, ko paredzēts laist pašu tirgū.

6. Galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde var pārbaudīt dzīvnieku barības un pārtikas atbilstību dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem, veicot nediskriminējošas pārbaudes. Dalībvalstis var prasīt, lai uzņēmēji, kuriem piegādā preces no citas dalībvalsts, paziņotu par šādu preču saņemšanu, taču vienīgi tiktāl, cik vajadzīgs oficiālās kontroles organizēšanai.

7. Ja pārbaudē, ko veic galamērķa vietā vai uzglabāšanas vai pārvadāšanas laikā, dalībvalsts atklāj neatbilstību, tad tā veic attiecīgus pasākumus, kuri var ietvert nosūtīšanu atpakaļ uz izcelsmes dalībvalsti.

▼B

II NODAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES

4. pants

Kompetento iestāžu un darbības kritēriju izraudzīšanās

1. Dalībvalstis izraugās kompetentās iestādes, kas atbild par šajā regulā paredzēto mērķu izpildi un par oficiālo kontroli.

2. Kompetentās iestādes nodrošina to, ka:

a) visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos dzīvu dzīvnieku, dzīvnieku barības un pārtikas, kā arī dzīvnieku barības lietošanas oficiālā kontrole ir efektīva un atbilstīga;

b) oficiālās kontroles personālu neskar interešu konflikts;

c) kompetentajām iestādēm ir vai ir pieejamas pietiekamas laboratoriskās jaudas testu veikšanai un pietiekami daudz kvalificēta un pieredzējuša personāla, lai oficiālo kontroli un kontroles pienākumus varētu veikt efektīvi;

d) kompetentajām iestādēm ir atbilstīgas un pienācīgi uzturētas iekārtas un piederumi, lai personāls oficiālo kontroli varētu veikt efektīvi;

e) kompetentajām iestādēm ir juridiskā vara veikt oficiālo kontroli un šajā regulā paredzētos pasākumus;

f) kompetentajām iestādēm ir izstrādāti ārkārtas rīcības plāni, un avārijas gadījumā tās ir gatavas šos plānus īstenot;

g) dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem ir pienākums pakļauties visām inspekcijām, ko veic saskaņā ar šo regulu, un palīdzēt kompetentās iestādes personālam pildīt viņu uzdevumus.

3. Ja oficiālās kontroles veikšanas kompetenci dalībvalsts piešķir iestādei vai iestādēm, kas nav galvenā kompetentā iestāde, jo īpaši reģionu vai vietējā līmenī, tad jānodrošina efektīva koordinācija visu iesaistīto kompetento iestāžu starpā, vajadzības gadījumā aptverot arī vides un veselības aizsardzības jomu.

4. Kompetentās iestādes nodrošina oficiālās kontroles objektivitāti, kvalitāti un saskanību visos līmeņos. Visām iestādēm, kam piešķirta oficiālās kontroles veikšanas kompetence, pilnībā jāievēro 2. punktā uzskaitītie kritēriji.

5. Ja kompetentajā iestādē par oficiālās kontroles veikšanu atbild vairāk nekā viena struktūrvienība, tad jānodrošina efektīva koordinācija un sadarbība šo struktūrvienību starpā.

6. Kompetentās iestādes veic iekšējās revīzijas, var uzdot veikt ārējās revīzijas un atkarībā no to rezultātiem īsteno attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas mērķu sasniegšanu. Uz šīm revīzijām attiecina neatkarīgu rūpīgu pārbaudi, un tās veic pārredzamā veidā.

7. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai var pieņemt saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru.

5. pants

Ar oficiālo kontroli saistītu konkrētu uzdevumu deleģēšana

1. Kompetentā iestāde ar oficiālo kontroli saistītu konkrētu uzdevumu veikšanu var deleģēt vienai vai vairākām kontroles institūcijām atbilstīgi 2.–4. punktam.

To uzdevumu sarakstu, kurus drīkst vai nedrīkst deleģēt, var izveidot saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru.

▼B

Tomēr uz 54. pantā minētajām darbībām šāda deleģēšana neattiecas.

2. Kompetentā iestāde var deleģēt konkrētus uzdevumus konkrētai kontroles institūcijai tikai tad, ja:

a) ir precīzi aprakstīti uzdevumi, kurus kontroles institūcija drīkst veikt, un apstākļi, kādos tā tos drīkst veikt;

b) ir pierādījumi tam, ka:

i) kontroles institūcijai ir pieredze, iekārtas un infrastruktūra, kas vajadzīga, lai veiktu deleģētos uzdevumus;

ii) kontroles institūcijai ir pietiekami daudz atbilstīgi kvalificēta un pieredzējuša personāla

un

iii) kontroles institūcija ir objektīva un saistībā ar tai deleģētajiem uzdevumiem nav interešu konflikta;

c) kontroles institūcija strādā un ir akreditēta atbilstīgi Eiropas standartam EN 45004 "Vispārīgi kritēriji dažādu veidu inspekcijas iestāžu darbībai" un/vai citam standartam, ja tas ir atbilstīgāks konkrētajiem deleģētajiem uzdevumiem;

d) laboratorijas darbojas saskaņā ar standartiem, kas minēti 12. panta 2. punktā;

e) kontroles institūcija veiktās kontroles rezultātus kompetentajai iestādei paziņo regulāri un ikreiz, kad kompetentā iestāde to pieprasa. Ja veiktās kontroles rezultāti liecina par neatbilstību vai norāda uz neatbilstības iespējamību, tad kontroles institūcija tūlīt informē kompetento iestādi;

f) pastāv efektīva koordinācija starp deleģējošo kompetento iestādi un kontroles institūciju.

3. Kompetentās iestādes, kas deleģē konkrētus uzdevumus kontroles institūcijām, pēc vajadzības organizē kontroles institūciju revīzijas vai inspekcijas. Ja revīzijā vai inspekcijā atklājas, ka šādas institūcijas nespēj pienācīgi veikt tām deleģētos uzdevumus, tad deleģējošā kompetentā iestāde var deleģēšanu atsaukt. Atsaukšanu izdara nekavējoties, ja vien kontroles institūcija laikus neveic pienācīgas koriģējošas darbības.

4. Dalībvalsts, kas vēlas deleģēt konkrētu kontroles uzdevumu kontroles institūcijai, par to paziņo Komisijai. Šādā paziņojumā sīki apraksta:

a) kompetento iestādi, kas deleģē uzdevumu;

b) deleģējamo uzdevumu

un

c) kontroles institūciju, kurai deleģē uzdevumu.

6. pants

Personāls, kas veic oficiālo kontroli

Kompetentā iestāde nodrošina to, ka viss oficiālās kontroles personāls:

a) saņem tādu atbilstīgu apmācību savā kompetences jomā, kas ļauj tam kompetenti pildīt pienākumus un saskanīgā veidā veikt oficiālo kontroli. Šī apmācība pēc vajadzības aptver jomas, kas minētas II pielikuma I nodaļā;

b) pārzina jaunumus savā kompetences jomā un pēc vajadzības saņem regulāru papildu apmācību

un

c) spēj sadarboties daudzdisciplinārā vidē.

▼B

7. pants

Pārredzamība un konfidencialitāte

1. Kompetentās iestādes nodrošina, lai to darbība notiktu augstā pārredzamības līmenī. Šai nolūkā to rīcībā esošo attiecīgo informāciju iespējami īsā laikā dara pieejamu sabiedrībai.

Kopumā sabiedrībai dara pieejamu šādu informāciju:

a) informāciju par kompetento iestāžu veiktajām kontroles darbībām un to efektivitāti

un

b) informāciju atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 178/2002 10. pantam.

2. Kompetentā iestāde veic pasākumus, lai nodrošinātu to, ka no tās personāla locekļiem prasa neizpaust oficiālās kontroles pienākumu veikšanas gaitā iegūtu informāciju, uz kuru šīs informācijas būtības dēļ pienācīgi pamatotos gadījumos attiecas dienesta noslēpums. Dienesta noslēpuma sargāšana neliedz kompetentajām iestādēm izplatīt 1. punkta b) apakšpunktā minēto informāciju. Paliek spēkā arī noteikumi Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par indivīdu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un par šo datu brīvu apriti ([1]).

3. Informācija, uz kuru attiecas dienesta noslēpums, jo īpaši ir šāda:

— pirmstiesas izmeklēšanas vai tiesvedības konfidencialitāte,

— personas dati,

— dokumenti, uz ko attiecas izņēmums Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ([2]),

— informācija, ko aizsargā valsts un Kopienas tiesību akti, jo īpaši par dienesta noslēpumu, tiesas apspriežu konfidencialitāti, starptautiskajām attiecībām un valsts aizsardzību.

8. pants

Kontroles un pārbaudes procedūras

1. Kompetentās iestādes veic oficiālo kontroli saskaņā ar dokumentētām procedūrām. Šajās procedūrās ietver informāciju un norādījumus oficiālās kontroles personālam, tostarp aptverot II pielikuma II nodaļā minētās jomas.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tajās ir izstrādātas tiesas procedūras, ar kurām nodrošina to, ka kompetento iestāžu personālam, lai tas varētu pienācīgi veikt savus uzdevumus, ir piekļuve telpām un dokumentiem, kuri pieder dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem.

3. Kompetentajām iestādēm ir izstrādātas procedūras, lai:

a) pārbaudītu pašu veiktās oficiālās kontroles efektivitāti

un

b) attiecīgā gadījumā nodrošinātu korektīvas rīcības veikšanu un 1. punktā minēto dokumentu atjaunināšanu.

4. Komisija attiecībā uz oficiālo kontroli var izstrādāt pamatnostādnes saskaņā ar 62. panta 2. punktā minēto procedūru.

([1]) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīva grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.
([2]) OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

▼B

Pamatnostādnēs jo īpaši var iekļaut ieteikumus par oficiālo kontroli attiecībā uz:

a) *HACCP* principu īstenošanu;

b) vadības sistēmām, ko dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītie uzņēmēji izmanto, lai izpildītu dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu prasības;

c) dzīvnieku barības un pārtikas mikrobioloģisko, fizisko un ķīmisko nekaitīgumu.

9. pants

Ziņojumi

1. Kompetentā iestāde izstrādā ziņojumus par tās veikto oficiālo kontroli.

2. Šajos ziņojumos apraksta oficiālās kontroles veikšanas mērķi, izmantotās kontroles metodes, oficiālās kontroles rezultātus un, ja vajadzīgs, rīcību, kas jāveic attiecīgajam iesaistītajiem uzņēmējam.

3. Kompetentā iestāde vismaz neatbilstības gadījumā izsniedz attiecīgajam iesaistītajam uzņēmējam 2. punktā minētā ziņojuma eksemplāru.

10. pants

Kontroles darbības, metodes un paņēmieni

1. Uz oficiālo kontroli attiecošos uzdevumus parasti veic, izmantojot atbilstīgas kontroles metodes un paņēmienus, piemēram, monitoringu, uzraudzību, pārbaudi, revīziju, inspekciju, paraugu ņemšanu un analīzi.

2. Dzīvnieku barības un pārtikas oficiālajā kontrolē *inter alia* ietilpst šādas darbības:

a) izmeklēšana attiecībā uz dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistīto uzņēmēju ieviestajām kontroles sistēmām un šīs ieviešanas rezultātiem;

b) šāda inspekcija:

   i) primāro ražotāju iekārtas, dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītie uzņēmumi, tostarp to apkārtne, telpas, biroji, piederumi, iekārtas un mehānismi, transports, kā arī pati dzīvnieku barība un pārtika;

   ii) izejvielas, sastāvdaļas, pārstrādes palīglīdzekļi un citi produkti, ko izmanto dzīvnieku barības un pārtikas sagatavošanā un ražošanā;

   iii) pusfabrikāti;

   iv) materiāli un izstrādājumi, kam paredzēts saskarties ar pārtiku;

   v) tīrīšanas un apkopes līdzekļi un procesi un pesticīdi;

   vi) marķēšana, noformējums un reklāma;

c) higiēnas apstākļu pārbaudes dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītajos uzņēmumos;

d) labas ražošanas prakses (*GMP*), labas higiēnas prakses (*GHP*), labas lauksaimniecības prakses un *HACCP* procedūru novērtējums, ņemot vērā to, kā tiek izmantoti atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem izstrādātie metodiskie līdzekļi;

e) izmeklēšana saistībā ar rakstiskiem materiāliem un citu dokumentāciju, kas var attiekties uz novērtējumu par atbilstību dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem;

▼B

f) intervijas ar dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem un ar viņu personālu;

g) dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītajos uzņēmumos esošo mērinstrumentu rādījumu nolasīšana;

h) kontrole, ko veic ar pašas kompetentās iestādes instrumentiem, lai pārbaudītu dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistīto uzņēmēju veiktos mērījumus;

i) jebkāda cita darbība, kas vajadzīga, lai nodrošinātu šīs regulas mērķu izpildi.

III NODAĻA

PARAUGU ŅEMŠANA UN ANALĪZE

11. pants

Paraugu ņemšanas un analīzes metodes

1. Paraugu ņemšanas un analīzes metodēm, ko izmanto oficiālās kontroles sakarā, jāatbilst attiecīgajiem Kopienas noteikumiem vai:

a) ja šādu noteikumu nav, tad starptautiski atzītiem noteikumiem vai protokoliem, piemēram, tiem, kurus pieņēmusi Eiropas Standartizācijas komiteja (*CEN*), vai tiem, kuri atzīti valsts tiesību aktos,

vai

b) ja nav arī šādu noteikumu, tad citām metodēm, kas ir derīgas paredzētajam mērķim vai izstrādātas atbilstīgi zinātniskiem protokoliem.

2. Ja nepiemēro 1. punktu, tad analīzes metodes apstiprināt drīkst tikai vienā laboratorijā atbilstīgi starptautiski apstiprinātam protokolam.

3. Kur vien iespējams, analīzes metodes raksturo ar atbilstīgajiem kritērijiem, kas paredzēti III pielikumā.

4. Var noteikt šādus īstenošanas pasākumus saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru:

a) paraugu ņemšanas un analīzes metodes, tostarp apstiprinošās vai references metodes, kas izmantojamas strīdu gadījumā;

b) izpildes kritēriji, analīzes parametri, mērījumu nenoteiktība un a) apakšpunktā minēto metožu validācijas procedūras;

un

c) rezultātu interpretēšanas noteikumi.

5. Kompetentās iestādes nosaka attiecīgas procedūras, lai dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem, no kuru ražotās produkcijas ņem paraugus un tos analizē, garantētu tiesības pieprasīt papildu ekspertīzi, neierobežojot kompetento iestāžu pienākumu avārijas gadījumā rīkoties uzreiz.

6. Jo īpaši tās nodrošina to, ka dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītie uzņēmēji var iegūt pietiekamu skaitu paraugu, kas vajadzīgi papildu ekspertīzei, izņemot gadījumus, kad tas nav iespējams produktu īpašās ātrbojības vai pieejamā substrāta ļoti nelielā daudzuma dēļ.

7. Paraugi jāapstrādā un jāmarķē tā, lai garantētu kā tiesisko, tā analītisko šo paraugu derīgumu.

▼B

12. pants

Oficiālās laboratorijas

1. Kompetentā iestāde izraugās laboratorijas, kurās drīkst veikt oficiālās kontroles gaitā ievākto paraugu analīzi.

2. Tomēr kompetentās iestādes drīkst izraudzīties tikai tādas laboratorijas, kas darbojas un ir novērtētas un akreditētas saskaņā ar šādiem Eiropas standartiem:

a) EN ISO/IEC 17025 "Vispārīgās prasības par testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetenci";

b) EN 45002 "Vispārīgie testēšanas laboratoriju novērtējuma kritēriji";

c) EN 45003 "Kalibrācijas un testēšanas laboratoriju akreditācijas sistēma – vispārīgās prasības par darbību un atzīšanu",

ņemot vērā kritērijus attiecībā uz dažādām testēšanas metodēm, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos par dzīvnieku barību un pārtikas apriti.

3. Testēšanas laboratoriju akreditācija un novērtēšana, kas minēta 2. punktā, var attiekties uz atsevišķiem testiem vai uz testu grupām.

4. Kompetentā iestāde var anulēt 1. punktā minēto statusu, ja 2. punktā minētie nosacījumi vairs netiek pildīti.

IV NODAĻA

KRĪZES VADĪBA

13. pants

Ārkārtas rīcības plāni attiecībā uz dzīvnieku barību un pārtiku

1. Lai īstenotu Regulas (EK) Nr. 178/2002 55. pantā minēto krīzes vadības ģenerālplānu, dalībvalstis izstrādā operatīvus ārkārtas rīcības plānus, kuros paredz pasākumus, kas nekavējoties jāīsteno tad, ja atklājas, ka dzīvnieku barība vai pārtika tiešā veidā vai vides ietekmē nopietni apdraud cilvēkus vai dzīvniekus.

2. Šajos ārkārtas rīcības plānos precizē:

a) pārvaldes iestādes, kurām jārīkojas;

b) šo iestāžu pilnvaras un kompetenci

un

c) informācijas kanālus un procedūras, ko attiecīgās puses izmantos informācijas apmaiņai.

3. Dalībvalstis pēc vajadzības pārskata šos ārkārtas rīcības plānus, jo īpaši ņemot vērā pārmaiņas kompetentās iestādes organizācijā un gūto pieredzi, ieskaitot imitācijas pasākumos gūto pieredzi.

4. Ja vajadzīgs, var pieņemt īstenošanas pasākumus saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru. Ar šādiem pasākumiem paredz saskaņotus noteikumus attiecībā uz ārkārtas rīcības plāniem, ciktāl tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu šādu plānu saderību ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 55. pantā minēto krīzes vadības ģenerālplānu. Tajos norāda arī ieinteresēto personu nozīmi uzņēmumā un ārkārtas rīcības plānu darbībā.

▼B

V NODAĻA

DZĪVNIEKU BARĪBAS UN PĀRTIKAS NO TREŠĀM VALSTĪM OFICIĀLĀ KONTROLE

14. pants

Oficiālā kontrole dzīvnieku izcelsmes dzīvnieku barībai un pārtikai

1. Šī regula neietekmē Direktīvā 97/78/EK paredzētās veterinārās kontroles prasības attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes dzīvnieku barību un pārtiku. Tomēr kompetentā iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar Direktīvu 97/78/EK, papildus veic oficiālo kontroli, lai pārbaudītu atbilstību tiem dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu aspektiem, uz kuriem minētā direktīva neattiecas, pēc vajadzības ietverot šīs regulas VI sadaļas II nodaļā minētos aspektus.

2. Šīs regulas 18.–25. panta vispārīgos noteikumus piemēro arī visu veidu dzīvnieku barības un pārtikas oficiālajai kontrolei, ieskaitot dzīvnieku izcelsmes dzīvnieku barību un pārtiku.

3. Apmierinoši kontroles rezultāti precēm:

a) kam piemēro kādu no muitas procedūrām, kas minētas Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 16. punkta blīdz f) apakšpunktā,

vai

b) kas jāpārkrauj brīvās zonās vai brīvās noliktavās, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 15. punkta b) apakšpunktā,

nedz ietekmē dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistīto uzņēmēju pienākumu nodrošināt to, ka no brīža, kad dzīvnieku barību vai pārtiku laiž brīvā apgrozībā, tā atbilst dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu prasībām, nedz arī izslēdz turpmākas oficiālās kontroles veikšanas iespēju saistībā ar attiecīgo dzīvnieku barību vai pārtiku.

15. pants

Dzīvnieku barības un pārtikas, kas nav dzīvnieku izcelsmes, oficiālā kontrole

1. Kompetentā iestāde regulāri veic oficiālo kontroli attiecībā uz dzīvnieku barību un pārtiku, kas nav dzīvnieku izcelsmes un uz ko neattiecas Direktīva 97/78/EK, un kas ir importēta I pielikumā minētajās teritorijās. Minēto kontroli organizē, pamatojoties uz daudzgadu valsts kontroles plānu, kas izstrādāts saskaņā ar 41.–43. pantu, un ņemot vērā iespējamos riskus. Kontrole aptver visus dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu aspektus.

2. Šo kontroli veic atbilstīgā vietā, tostarp vietā, kur notiek preču ievešana kādā no I pielikumā minētajām teritorijām; vietā, kur notiek preču laišana brīvā apgrozībā; noliktavās; importējošā dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītā uzņēmēja telpās vai citviet dzīvnieku barības un pārtikas apritē.

3. Šo kontroli var veikt arī attiecībā uz precēm:

a) kam piemēro kādu no muitas procedūrām, kas minētas Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 16. punkta b) līdz f) apakšpunktā,

vai

b) kas jāieved brīvās zonās vai brīvās noliktavās, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 15. punkta b) apakšpunktā.

4. Apmierinoši 3. punktā minētās kontroles rezultāti nedz ietekmē dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistīto uzņēmēju pienākumu nodrošināt to, ka no brīža, kad dzīvnieku barību vai pārtiku laiž brīvā apgrozībā, tā atbilst dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu

▼B

prasībām, nedz izslēdz turpmākas oficiālas kontroles veikšanas iespēju saistībā ar attiecīgo dzīvnieku barību vai pārtiku.

5. Atbilstīgi 62. panta 3. punktā minētajai procedūrai izstrādā un atjaunina sarakstu, kurā iekļauj dzīvnieku barību un pārtiku, kas nav dzīvnieku izcelsmes un kam, ņemot vērā zināmu vai pieaugošu risku, piemēro pastiprinātu oficiālo kontroli vietā, kur notiek preču ievešana I pielikumā minētajās teritorijās. Šīs kontroles biežumu un raksturu paredz atbilstīgi minētajai procedūrai. Tajā pašā laikā ar šādu kontroli saistītās nodevas var paredzēt atbilstīgi minētajai procedūrai.

16. pants

Dzīvnieku barības un pārtikas, kas nav dzīvnieku izcelsmes, pārbaužu veidi

1. Oficiālajā kontrolē, kas minēta 15. panta 1. punktā, iekļauj vismaz sistemātisku dokumentu pārbaudi, izlases veidā veiktu identitātes pārbaudi un, vajadzības gadījumā, fizisku pārbaudi.

2. Fiziskās pārbaudes veikšanas biežums ir atkarīgs no:

a) konkrētajiem riskiem, kas saistīti ar dažādu veidu dzīvnieku barību un pārtiku;

b) līdzšinējās attiecīgo prasību izpildes, kas jānodrošina trešai valstij un izcelsmes uzņēmumam, un dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem, kuri importē un eksportē attiecīgo produktu;

c) produktu importējošā dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītā uzņēmēja veiktās kontroles;

d) izcelsmes trešās valsts kompetentās iestādes dotajām garantijām.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka fiziskās pārbaudes veic piemērotos apstākļos un tādā vietā, kur ir pieejamas atbilstīgas kontroles iekārtas, kas ļauj pienācīgi veikt izmeklēšanu, ievākt riska vadības stāvoklim atbilstošu skaitu paraugu un higiēniskā veidā apstrādāt dzīvnieku barību un pārtiku. Paraugi jāapstrādā tā, lai garantētu kā tiesisko, tā analītisko šo paraugu derīgumu. Dalībvalstis nodrošina to, ka izmantotie piederumi un metodoloģija ir piemērota Kopienas vai valsts tiesību aktos paredzēto robežvērtību mērīšanai.

17. pants

Ievešanas vietas un iepriekšēja paziņošana

1. Organizējot 15. panta 5. punktā minēto oficiālo kontroli, dalībvalstis:

— izraugās konkrētas vietas, kurās veic ievešanu valsts teritorijā un kurās ir pieejamas atbilstīgas iekārtas dažādu veidu dzīvnieku barības un pārtikas kontrolei,

un

— prasa, lai par sūtījumiem atbildīgie dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītie uzņēmēji iepriekš paziņo par sūtījumu saņemšanu un veidu.

Dalībvalstis šos pašus noteikumus var attiecināt arī uz citu veidu dzīvnieku barību, kas nav dzīvnieku izcelsmes.

2. Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par pasākumiem, ko tās veikušas saskaņā ar 1. punktu.

Dalībvalstis minētos pasākumus plāno tā, lai novērstu nevajadzīgu tirdzniecības pārtraukšanu.

▼B

18. pants

Rīcība aizdomu gadījumā

Ja rodas aizdomas par neatbilstību vai ja ir šaubas par sūtījuma identitāti vai faktisko galamērķi, vai sūtījuma un apstiprināto garantiju savstarpējo atbilstību, tad kompetentā iestāde veic oficiālo kontroli, lai apstiprinātu vai likvidētu minētās aizdomas vai šaubas. Kompetentā iestāde attiecīgajam sūtījumam piemēro oficiālu aizturēšanu uz tik ilgu laiku, kamēr kļūst zināmi šādas oficiālās kontroles rezultāti.

19. pants

Rīcība pēc dzīvnieku barības un pārtikas no trešām valstīm oficiālās kontroles

1. Kompetentā iestāde veic tādas dzīvnieku barības un pārtikas no trešām valstīm oficiālu aizturēšanu, kas neatbilst dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu prasībām, un, uzklausījusi par sūtījumu atbildīgos dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītos uzņēmējus, veic šādus pasākumus attiecībā uz minēto dzīvnieku barību un pārtiku:

a) liek šādu dzīvnieku barību un pārtiku iznīcināt, piemērot tai īpašu režīmu saskaņā ar 20. pantu vai izsūtīt no Kopienas saskaņā ar 21. pantu; var veikt arī citus attiecīgus pasākumus, piemēram, izlietot dzīvnieku barību un pārtiku nevis sākotnēji paredzētajiem, bet gan citiem mērķiem;

b) ja dzīvnieku barība un pārtika jau ir laista tirgū, tad uzrauga vai, ja vajadzīgs, liek uzsākt tās atsaukšanu vai izņemšanu no tirgus pirms iepriekš minēto pasākumu veikšanas;

c) pirms a) un b) apakšpunktā minēto pasākumu īstenošanas vai tās laikā pārbauda, vai dzīvnieku barība un pārtika tieši vai vides ietekmē neapdraud cilvēka un dzīvnieku veselību.

2. Ja tomēr:

a) oficiālajā kontrolē, kas paredzēta 14. un 15. pantā, atklājas, ka sūtījums ir kaitīgs cilvēka un dzīvnieku veselībai vai ka tas nav nekaitīgs, tad kompetentā iestāde veic attiecīgā sūtījuma oficiālo aizturēšanu uz laiku līdz tā iznīcināšanai vai cita attiecīga pasākuma veikšanai cilvēka un dzīvnieku veselības aizsardzības nolūkā;

b) dzīvnieku barību un pārtiku, kas nav dzīvnieku izcelsmes un attiecībā uz ko ir paredzēts veikt pastiprinātu kontroli saskaņā ar 15. panta 5. punktu, vispār neuzrāda oficiālās kontroles veikšanai vai neuzrāda atbilstīgi konkrētām prasībām, kuras noteiktas saskaņā ar 17. pantu, tad kompetentā iestāde tūlīt liek atsaukt šo dzīvnieku barību un pārtiku un veic tās oficiālu aizturēšanu, lai vēlāk to vai nu iznīcinātu, vai pārsūtītu saskaņā ar 21. pantu.

3. Ja kompetentā iestāde neļauj ievest dzīvnieku barību un pārtiku, tad iegūtos datus un attiecīgo produktu identifikāciju tā paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. panta 3. punktā paredzēto procedūru, un turklāt tā paziņo atbilstīgos lēmumus muitas dienestiem, pievienojot informāciju par sūtījuma galamērķi.

4. Uz lēmumiem par sūtījumiem attiecas pārsūdzības tiesības, kas minētas 54. panta 3. punktā.

20. pants

Īpašais režīms

1. Īpašais režīms, kas minēts 19. pantā, var ietvert šādas darbības:

▼B

a) apstrāde vai pārstrāde, ko veic, lai panāktu dzīvnieku barības un pārtikas atbilstību Kopienas tiesību aktiem vai trešās valsts prasībām par pārsūtīšanu, attiecīgā gadījumā ietverot dekontamināciju, bet neietverot atšķaidīšanu;

b) jebkādā citā piemērotā veidā veikta pārstrāde mērķiem, kas nav izmantošana dzīvnieku barībā vai cilvēku uzturā.

2. Kompetentā iestāde nodrošina to, ka īpašā režīma piemērošana noris tās kontrolē esošos vai citas dalībvalsts kontrolē esošos uzņēmumos un atbilstīgi nosacījumiem, kas paredzēti saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru vai, ja šādu nosacījumu nav, saskaņā ar valsts tiesību normām.

21. pants

Sūtījumu pārsūtīšana

1. Kompetentā iestāde sūtījumus atļauj pārsūtīt tikai tad, ja:

a) galamērķis ir saskaņots ar dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistīto uzņēmēju, kas atbild par konkrēto sūtījumu, un

b) dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītais uzņēmējs pirms tam ir informējis kompetento iestādi izcelsmes trešā valstī vai galamērķa trešā valstī, ja tā ir cita valsts, par iemesliem un apstākļiem, kas liedz attiecīgo dzīvnieku barību un pārtiku laist Kopienas tirgū,

un

c) galamērķa trešā valsts nav izcelsmes trešā valsts – ja galamērķa trešās valsts kompetentā iestāde ir apliecinājusi kompetentajai iestādei gatavību pieņemt konkrēto sūtījumu.

2. Neierobežojot valsts tiesību normas, kas piemērojamas attiecībā uz papildu ekspertīzes pieprasīšanas termiņiem, un ja oficiālās kontroles rezultāti to neliedz, pārsūtīšanu parasti veic ne ilgāk kā 60 dienās no dienas, kurā kompetentā iestāde pieņem lēmumu par sūtījuma galamērķi, ja vien nav uzsākta tiesiska darbība. Ja pēc 60 dienu termiņa paiešanas pārsūtīšana nav notikusi, tad sūtījumu iznīcina, izņemot gadījumus, kad nokavējums ir pamatots.

3. Laikā līdz sūtījumu pārsūtīšanai vai līdz atteikuma iemeslu apstiprināšanai kompetentā iestāde sūtījumiem piemēro oficiālās aizturēšanas režīmu.

4. Kompetentā iestāde informē Komisiju un pārējās dalībvalstis saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. panta 3. punktā, un paziņo atbilstīgos lēmumus muitas dienestiem. Kompetentās iestādes sadarbojas atbilstīgi IV sadaļai, veicot turpmākus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka noraidītos sūtījumus ievest atpakaļ Kopienā nav iespējams.

22. pants

Izmaksas

Par sūtījumu atbildīgais dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītais uzņēmējs vai viņa pārstāvis atbild arī par izmaksām, kas kompetentajām iestādēm radušās, veicot 18., 19., 20. un 21. pantā minētās darbības.

23. pants

Trešo valstu veiktu pirmsnosūtīšanas pārbaužu apstiprināšana

1. Var atbilstīgi 62. panta 3. punktā minētajai procedūrai apstiprināt atsevišķas pirmsnosūtīšanas pārbaudes, ko trešā valsts tieši pirms eksportēšanas veic attiecībā uz dzīvnieku barību un pārtiku, lai pārbau-

▼B

dītu to, vai eksportējamie produkti atbilst Kopienas prasībām. Apstiprinājumu drīkst attiecināt tikai uz dzīvnieku barību un pārtiku ar izcelsmi attiecīgajā trešā valstī, un to var piešķirt vienam vai vairākiem produktiem.

2. Šāda apstiprinājuma piešķiršana var būt iemesls, lai samazinātu dzīvnieku barībai un pārtikai piemērojamās importa kontroles biežumu. Tomēr dalībvalstis veic saskaņā ar 1. punktā minēto apstiprinājumu importētās dzīvnieku barības un pārtikas oficiālo kontroli, lai nodrošinātu trešā valstī veikto pirmsnosūtīšanas pārbaužu efektivitāti.

3. Trešai valstij 1. punktā minēto apstiprinājumu var piešķirt tikai tad, ja:

a) Kopienas veiktā revīzijā konstatēts, ka uz Kopienu eksportētā dzīvnieku barība un pārtika atbilst Kopienas prasībām vai tām līdzvērtīgām prasībām;

b) kontroli, kas trešā valstī veikta pirms nosūtīšanas, uzskata par pietiekami efektīvu, lai ar to aizstātu Kopienas tiesību aktos paredzēto dokumentu pārbaudi, identitātes pārbaudi un fizisko pārbaudi.

4. Apstiprinājumā, kas minēts 1. punktā, norāda trešās valsts kompetento iestādi, kuras pārziņā ir pirmsnosūtīšanas pārbaužu veikšana, un piemērotos gadījumos – kontroles institūciju, kam minētā kompetentā iestāde var deleģēt konkrētus uzdevumus. Šādu deleģēšanu var apstiprināt tikai tad, ja tā atbilst 5. panta kritērijiem vai līdzvērtīgiem nosacījumiem.

5. Kompetentā iestāde un visas kontroles institūcijas, kas norādītas apstiprinājumā, ir atbildīgas par sazināšanos ar Kopienu.

6. Trešās valsts kompetentā iestāde vai kontroles institūcija nodrošina visu to sūtījumu oficiālo sertificēšanu, ko pārbauda pirms ievešanas kādā no I pielikumā minētajām teritorijām. Apstiprinājumā, kas minēts 1. punktā, ietver šāda sertifikāta paraugu.

7. Neierobežojot Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. panta 3. punktu un ja 2. punktā minētajai procedūrai pakļaujamo importējamo preču oficiālajā kontrolē atklāj būtisku neatbilstību, dalībvalstis tūlīt informē Komisiju un pārējās dalībvalstis, un attiecīgos uzņēmējus atbilstīgi šīs regulas IV sadaļā paredzētajai procedūrai; dalībvalstis palielina pārbaudāmo sūtījumu skaitu un, ja tas vajadzīgs stāvokļa pienācīgai analītiskai izpētei, piemērotos uzglabāšanas apstākļos saglabā atbilstīgu skaitu paraugu.

8. Ja konstatē, ka ievērojamā skaitā sūtījumu preces neatbilst informācijai, kas norādīta trešās valsts kompetentās iestādes vai kontroles institūcijas izdotajos sertifikātos, tad pārtrauc piemērot 2. punktā minēto samazināto kontroles biežumu.

24. pants

Kompetentās iestādes un muitas dienesti

1. Organizējot šajā nodaļā minēto oficiālo kontroli, kompetentās iestādes cieši sadarbojas ar muitas dienestiem.

2. Muitas dienesti bez kompetentās iestādes piekrišanas neļauj brīvās zonās un brīvās noliktavās ievest vai pārkraut dzīvnieku izcelsmes dzīvnieku barības un pārtikas sūtījumus un 15. panta 5. punktā minētās dzīvnieku barības un pārtikas sūtījumus.

3. Ja ņem paraugus, tad kompetentā iestāde informē muitas dienestus un attiecīgos uzņēmējus par to, vai tad, ja nodrošina sūtījuma izsekojamību, preces drīkst laist apgrozībā, pirms kļūst zināmi paraugu analīzes rezultāti.

▼B

4. Ja preces laiž brīvā apgrozībā, tad kompetentās iestādes un muitas dienesti strādā kopīgi saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 339/93 2.–6. pantā paredzētajām prasībām.

25. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu dzīvnieku barības un pārtikas ievešanas oficiālās kontroles vienādu īstenošanu, paredz saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru.

2. Jo īpaši var paredzēt sīki izstrādātus noteikumus šādās jomās:

a) dzīvnieku barība un pārtika, ko importē vai kam piemēro kādu no muitas procedūrām, kuras minētas Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 16. punkta b) līdz f) apakšpunktā, vai kas jāpārkrauj brīvās zonās vai brīvās noliktavās, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 15. punkta b) apakšpunktā;

b) starptautisku transportlīdzekļu apkalpei un pasažieriem paredzētā pārtika;

c) dzīvnieku barība un pārtika, kas pasūtīta no attāluma (piemēram, pa pastu, pa tālruni vai internetā) un piegādāta pircējam;

d) dzīvnieku barība, kas paredzēta lolojumdzīvniekiem vai zirgiem, un pārtika, kuru ved starptautisku transportlīdzekļu pasažieri un apkalpe;

e) ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 3. pantā minētām konkrētām teritorijām saistīti īpaši apstākļi vai izņēmumi, kas vajadzīgi, lai ņemtu vērā šīm teritorijām raksturīgos dabīgos ierobežojumus;

f) to lēmumu saskanības nodrošināšana, kurus kompetentās iestādes atbilstīgi 19. pantam pieņem attiecībā uz dzīvnieku barību un pārtiku no trešām valstīm;

g) Kopienas izcelsmes sūtījumi, kurus nosūta atpakaļ no trešās valsts;

h) dokumenti, kas jāpievieno sūtījumiem, ja ir ņemti paraugi.

VI NODAĻA

OFICIĀLĀS KONTROLES FINANSĒŠANA

26. pants

Vispārīgs princips

Dalībvalstis nodrošina to, ka ir pieejami pietiekami finanšu resursi, lai vajadzīgo personālu un pārējos oficiālās kontroles resursus apgādātu ar visiem vajadzīgajiem līdzekļiem, tostarp izmantojot vispārējo nodokļu politiku vai paredzot nodevas vai maksas.

27. pants

Nodevas vai maksas

1. Dalībvalstis var iekasēt nodevas vai maksas, lai segtu ar oficiālo kontroli saistītos izdevumus.

2. Tomēr attiecībā uz IV pielikuma A iedaļā un V pielikuma A iedaļā minētajām darbībām dalībvalstis nodrošina nodevas iekasēšanu.

3. Neierobežojot 4. un 6. punktu, par IV pielikuma A iedaļā un V pielikuma A iedaļā minētajām konkrētajām darbībām iekasētās nodevas nav mazākas par minimālajām likmēm, kas paredzētas IV pielikuma B iedaļā un V pielikuma B iedaļā. Tomēr pārejas laikā līdz 2008. gada

▼B

1. janvārim attiecībā uz IV pielikuma A iedaļā minētajām darbībām dalībvalstis var turpināt izmantot likmes, ko piemēro pašlaik atbilstīgi Direktīvai 85/73/EEK.

Likmes, kas minētas IV pielikuma B iedaļā un V pielikuma B iedaļā, atjaunina vismaz reizi divos gados saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru, jo īpaši tādēļ, lai ņemtu vērā inflāciju.

4. Nodevas, ko saskaņā ar 1. vai 2. punktu iekasē par oficiālo kontroli:

a) nedrīkst būt lielākas par izdevumiem, kuri atbildīgajām kompetentajām iestādēm radušies saistībā ar VI pielikumā minētajiem kritērijiem,

un

b) var noteikt pēc vienotas likmes, pamatojoties uz izdevumiem, kas kompetentajām iestādēm radušies noteiktā laika posmā, vai attiecīgā gadījumā – noteikt IV pielikuma B iedaļā vai V pielikuma B iedaļā paredzētajā apjomā.

5. Nosakot nodevas, dalībvalstis ņem vērā:

a) konkrētā uzņēmuma veidu un attiecīgos riska faktorus;

b) mazjaudas uzņēmumu intereses;

c) ražošanā, pārstrādē un izplatīšanā izmantotās tradicionālās metodes;

d) to uzņēmumu vajadzības, kas izvietoti reģionos, uz kuriem attiecas īpaši ģeogrāfiski diktēti apstākļi.

6. Ja, ņemot vērā dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistīto uzņēmumu pašu veiktās pārbaudes un īstenotās izsekošanas sistēmas, kā arī atbilstības pakāpi, kas konstatēta oficiālajā kontrolē, attiecībā uz noteikta veida dzīvnieku barību un pārtiku vai darbībām oficiālās kontroles veikšanas biežums ir samazināts vai tādēļ, lai ievērotu 5. punkta b) līdz d) apakšpunktā minētos kritērijus, dalībvalstis par oficiālo kontroli maksājamo nodevu var noteikt mazāku nekā 4. punkta b) apakšpunktā minētās minimālās likmes, ja vien attiecīgā dalībvalsts iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā norāda turpmāk minēto informāciju:

a) attiecīgās dzīvnieku barības vai pārtikas vai darbības veids;

b) attiecīgajā dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītajā uzņēmumā veiktā kontrole;

un

c) nodevas samazinājuma aprēķināšanā izmantotā metode.

7. Ja kompetentā iestāde vienā uzņēmumā vienlaikus veic vairāku veidu oficiālo kontroli, tad to uzskata par vienu darbību, un nodevu iekasē vienreiz.

8. Nodevas, kas attiecas uz importa kontroli, uzņēmējs vai viņa pārstāvis maksā kompetentajai iestādei, kuras pārziņā ir importa kontrole.

9. Nodevas atpakaļ neizmaksā nedz tieši, nedz netieši, izņemot gadījumus, kad tās iekasētas nepamatoti.

10. Neskarot no 28. pantā minētajiem izdevumiem izrietošās izmaksas, dalībvalstis šīs regulas īstenošanai neiekasē citas nodevas, kā tikai tās, kas minētas šajā pantā.

11. Uzņēmēji vai citi attiecīgi uzņēmumi vai to pārstāvji saņem nodevu samaksas apliecinājumu.

12. Dalībvalstis nodod atklātībā nodevu aprēķināšanas metodi un paziņo to Komisijai. Komisija pārbauda, vai konkrētās nodevas atbilst šīs regulas prasībām.

▼B

28. pants

Izdevumi saistībā ar papildu oficiālo kontroli

Ja neatbilstības atklāšanas rezultātā veic oficiālo kontroli, kuras apjoms pārsniedz kompetentās iestādes parasto kontroles darbību apjomu, tad kompetentā iestāde iekasē samaksu no uzņēmējiem, kas ir atbildīgi par konkrēto neatbilstību, vai arī tā var iekasēt samaksu no uzņēmēja, kurš papildu oficiālās kontroles veikšanas laikā ir attiecīgo preču īpašnieks vai uzglabātājs, šādi kompensējot papildu oficiālās kontroles dēļ radušos izdevumus. Parastās kontroles darbības ir ikdienas kontroles darbības, kas prasītas saskaņā ar Kopienas vai valsts tiesību aktiem, un jo īpaši tās, kuras aprakstītas 41. pantā paredzētajā plānā. Darbības, kuru apjoms pārsniedz parasto kontroles darbību apjomu, ietver paraugu ņemšanu un analīzi, kā arī citu veidu kontroli, kas vajadzīga, lai pārliecinātos par problēmas apmēru, pārbaudītu to, vai ir veikta korektīva rīcība, un lai noteiktu un/vai pamatotu neatbilstību.

29. pants

Izdevumu līmenis

Nosakot 28. pantā minēto izdevumu līmeni, ņem vērā 27. pantā paredzētos principus.

VII NODAĻA

CITI NOTEIKUMI

30. pants

Oficiālā sertifikācija

1. Neierobežojot prasības par oficiālo sertifikāciju, kas pieņemta dzīvnieku veselības vai dzīvnieku labturības nolūkos, var atbilstīgi 62. panta 3. punktā minētajai procedūrai pieņemt prasības par:

a) apstākļiem, kuros nepieciešams veikt oficiālo sertifikāciju;

b) sertifikātu paraugiem;

c) sertifikācijas personāla kvalifikāciju;

d) principiem, kas jāievēro, lai nodrošinātu sertifikācijas, tostarp elektroniskās sertifikācijas ticamību;

e) procedūrām, kas jāievēro sertifikātu atsaukšanas gadījumā un attiecībā uz aizstājošajiem sertifikātiem;

f) sūtījumiem, kurus sadala mazākos sūtījumos vai kurus apvieno ar citiem sūtījumiem;

g) dokumentiem, kas jāpievieno precēm pēc oficiālās kontroles veikšanas.

2. Ja jāveic oficiālā sertifikācija, tad jānodrošina tas, ka:

a) pastāv saistība starp sertifikātu un sūtījumu;

b) sertifikātā iekļautā informācija ir precīza un patiesa.

3. Vienota parauga sertifikātā attiecīgā gadījumā apvieno prasības par dzīvnieku barības un pārtikas oficiālo sertifikāciju un citas oficiālās sertifikācijas prasības.

▼B

31. pants

Dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistīto uzņēmumu reģistrācija/apstiprināšana

1. a) a) Kompetentās iestādes paredz procedūras, kas dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem jāievēro, piesakot uzņēmumus reģistrēšanai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 852/2004, Direktīvu 95/69/EK vai paredzamo regulu par dzīvnieku barības higiēnu;

   b) tās izstrādā un pastāvīgi aktualizē reģistrēto dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistīto uzņēmēju sarakstu. Ja šāds saraksts jau ir izveidots citiem mērķiem, tad to var izmantot arī šīs regulas vajadzībām.

2. a) a) Kompetentās iestādes paredz procedūras, kas dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem jāievēro, piesakot uzņēmumus apstiprināšanai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 852/2004, Regulu (EK) Nr. 854/2004, Direktīvu 95/69/EK vai paredzamo regulu par dzīvnieku barības higiēnu;

   b) pēc tam, kad no dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītā uzņēmēja saņemts pieteikums uzņēmuma apstiprināšanai, kompetentā iestāde apmeklē attiecīgo uzņēmumu;

   c) tā apstiprina uzņēmumu attiecībā uz konkrētajām darbībām tikai tad, ja dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītais uzņēmējs pierāda uzņēmuma atbilstību attiecīgajām dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu prasībām;

   d) kompetentā iestāde var piešķirt apstiprinājumu ar nosacījumu tad, ja konstatē, ka uzņēmums atbilst visām infrastruktūras un aprīkojuma prasībām. Pilnu apstiprinājumu tā piešķir tikai tad, ja nākamajā oficiālajā kontrolē, ko uzņēmumā veic trijos mēnešos pēc apstiprināšanas ar nosacījumu, konstatē, ka uzņēmums atbilst arī visām pārējām attiecīgajām dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu prasībām. Ja sasniegumi ir nenoliedzami, bet uzņēmums vēl aizvien neatbilst visām attiecīgajām prasībām, tad kompetentā iestāde var pagarināt piešķirto apstiprinājumu ar nosacījumu. Tomēr apstiprināšana ar nosacījumu kopumā nevar būt spēkā ilgāk par sešiem mēnešiem;

   e) kompetentā iestāde, veicot oficiālo kontroli, pārskata uzņēmumiem piešķirto apstiprinājumu. Ja kompetentā iestāde konstatē nopietnus trūkumus vai ja tai atkārtoti jāaptur ražošana uzņēmumā un ja dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītais uzņēmējs nespēj sniegt atbilstīgas garantijas attiecībā uz turpmāko ražošanu, tad kompetentā iestāde sāk uzņēmuma apstiprinājuma atsaukšanas procedūru. Tomēr kompetentā iestāde var apturēt uzņēmumam piešķirto apstiprinājumu, ja dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītais uzņēmējs spēj garantēt trūkumu novēršanu samērīgā termiņā;

   f) kompetentās iestādes sastāda aktualizētus apstiprināto uzņēmumu sarakstus un dara tos pieejamus citām dalībvalstīm un sabiedrībai tādā veidā, ko vajadzības gadījumā paredz atbilstīgi 62. panta 3. punktā minētajai procedūrai.

▼B

III SADAĻA

REFERENCES LABORATORIJAS

32. pants

Kopienas references laboratorijas

1. Šīs regulas VII pielikumā minētās Kopienas references laboratorijas dzīvnieku barības un pārtikas aprites jomā ir atbildīgas par turpmāko:

a) valsts references laboratoriju nodrošināšana ar sīku informāciju par analīzes metodēm, tai skaitā par references metodēm;

b) šā punkta a) apakšpunktā minēto metožu piemērošanas, ko veic valsts references laboratorijas, koordinēšana, jo īpaši organizējot salīdzinošos testus, pēc kuriem nodrošina atbilstīgu paveiktā darba kontroli saskaņā ar starptautiski atzītiem protokoliem, ja tādi ir pieejami;

c) savas kompetences jomā – to praktisko pasākumu koordinēšana, kas vajadzīgi, lai piemērotu jaunas analīzes metodes, un valsts references laboratoriju informēšana par jaunākajiem sasniegumiem šajā jomā;

d) sākotnējās apmācības un kvalifikācijas celšanas kursu vadīšana valsts references laboratoriju personālam un ekspertiem no jaunattīstības valstīm;

e) zinātniskas un tehniskas palīdzības sniegšana Komisijai, jo īpaši gadījumos, kad dalībvalstis apstrīd analīžu rezultātus;

f) sadarbība ar laboratorijām, kas ir atbildīgas par dzīvnieku barības un pārtikas analīžu veikšanu trešās valstīs.

2. Kopienas references laboratorijas dzīvnieku veselības jomā ir atbildīgas par turpmāko:

a) to metožu koordinēšana, ko dalībvalstīs izmanto slimību diagnosticēšanai;

b) aktīva līdzdalība slimību uzliesmojumu diagnosticēšanā dalībvalstīs, pieņemot patogēnu izolātus diagnozes apstiprināšanai, raksturošanai un epizootiskai izpētei;

c) ekspertu sākotnējās apmācības un kvalifikācijas celšanas veicināšana laboratoriskās diagnostikas jomā, lai saskaņotu Kopienā izmantotos diagnostikas paņēmienus;

d) savā kompetencē ietilpstošo dzīvnieku slimību diagnostikas metožu jomā – sadarbība ar kompetentām laboratorijām trešās valstīs, kur šīs slimības ir izplatītas;

e) sākotnējās apmācības un kvalifikācijas celšanas kursu vadīšana valsts references laboratoriju personālam un ekspertiem no jaunattīstības valstīm.

3. Kopienas references laboratorijām piemēro 12. panta 2. un 3. punktu.

4. Kopienas references laboratorijām jāatbilst turpmāk minētajām prasībām. Tām jānodrošina:

a) pienācīgi kvalificēts personāls, kas ir atbilstīgi apmācīts jautājumos saistībā ar viņu kompetences jomā piemēroto diagnostiku un analīzes metodēm;

b) iekārtas un produkti, kas vajadzīgi tām uzticēto uzdevumu veikšanai;

c) attiecīga administratīvā infrastruktūra;

d) tas, ka to personāls ievēro atsevišķu tēmu, analīžu rezultātu vai saziņas konfidencialitāti;

▼B

e) pietiekamas zināšanas par starptautiskajiem standartiem un praksi;

f) piemērotos gadījumos – tas, ka ir pieejams atjaunināts saraksts ar pieejamajām standartvielām un reaģentiem un atjaunināts saraksts ar šādu vielu un reaģentu ražotājiem un piegādātājiem;

g) tas, ka tiek ņemti vērā valsts un Kopienas līmenī notiekošie zinātniskās izpētes pasākumi;

h) apmācīts personāls, kas ir pieejams avārijas situācijās, kuras rodas Kopienā.

5. Pārējās Kopienas references laboratorijas, kas ir saistītas ar 1. pantā minētajām jomām, VII pielikumā var iekļaut saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru. Atbilstīgi šai pašai procedūrai VII pielikumu var atjaunināt.

6. Papildu pienākumus un uzdevumus Kopienas references laboratorijām var noteikt saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru.

7. Kopienas references laboratorijām var piešķirt Kopienas finansiālu ieguldījumu saskaņā ar 28. pantu Padomes 1990. gada 26. jūnija Lēmumā 90/424/EEK par izdevumiem veterinārijas jomā ([1]).

8. Kopienas references laboratorijās var veikt Kopienas kontroli, lai pārbaudītu atbilstību šīs regulas prasībām. Ja šādā kontrolē atklājas, ka laboratorija neatbilst minētajām prasībām vai uzdevumiem, kuru veikšanai tā ir izraudzīta, var veikt vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru.

9. Šā panta 1.–7. punktu piemēro, neierobežojot konkrētākus noteikumus, jo īpaši Regulas (EK) Nr. 999/2001 VI nodaļu un Direktīvas 96/23/EK 14. pantu.

33. pants

Valsts references laboratorijas

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai katrai 32. pantā minētajai Kopienas references laboratorijai izraudzītos vienu vai vairākas valsts references laboratorijas. Dalībvalsts var izraudzīties laboratoriju, kas atrodas citā dalībvalstī vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) dalībvalstī, un viena un tā pati laboratorija var būt valsts references laboratorija vairāk nekā vienai dalībvalstij.

2. Šīs valsts references laboratorija:

a) savas kompetences jomā sadarbojas ar Kopienas references laboratoriju;

b) savas kompetences jomā koordinē to oficiālo laboratoriju darbības, kas ir atbildīgas par paraugu analīzi saskaņā ar 11. pantu;

c) attiecīgā gadījumā organizē salīdzinošos testus oficiālo valsts laboratoriju starpā un nodrošina atbilstīgu paveiktā darba kontroli pēc šiem salīdzinošajiem testiem;

d) nodrošina Kopienas references laboratorijas piegādātās informācijas izplatīšanu kompetentajai iestādei un oficiālajām valsts laboratorijām;

e) sniedz zinātnisku un tehnisku palīdzību kompetentajai iestādei to koordinēto kontroles plānu īstenošanā, kas pieņemti saskaņā ar 53. pantu;

f) atbild par tādu citu konkrētu pienākumu veikšanu, kas paredzēti saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru, neierobežojot esošos valsts uzliktos papildu pienākumus.

3. Valsts references laboratorijām piemēro 12. panta 2. un 3. punktu.

([1]) OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.

▼B

4. Valsts references laboratoriju nosaukumu un adresi dalībvalstis paziņo Komisijai, attiecīgajai Kopienas references laboratorijai un pārējām dalībvalstīm.

5. Dalībvalstīm, kas Kopienas references laboratorijai izraudzījušās vairāk nekā vienu valsts references laboratoriju, jānodrošina tas, ka šīs laboratorijas cieši sadarbojas, lai šādi panāktu efektīvu darbības koordinēšanu pašu starpā, ar pārējām valsts laboratorijām un ar Kopienas references laboratoriju.

6. Papildu pienākumus un uzdevumus valsts references laboratorijām var noteikt saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru.

7. Šā panta 1.–5. punktu piemēro, neierobežojot konkrētākus noteikumus, jo īpaši Regulas (EK) Nr. 999/2001 VI nodaļu un Direktīvas 96/23/EK 14. pantu.

IV SADAĻA

ADMINISTRATĪVĀ PALĪDZĪBA UN SADARBĪBA DZĪVNIEKU BARĪBAS UN PĀRTIKAS JOMĀ

34. pants

Vispārīgi principi

1. Ja dzīvnieku barības un pārtikas oficiālās kontroles rezultātā darbība jāizvērš vairāk nekā vienā dalībvalstī, tad attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes viena otrai sniedz administratīvu palīdzību.

2. Kompetentās iestādes sniedz administratīvu palīdzību pēc pieprasījuma vai arī bez pieprasījuma, ja to nosaka izmeklēšanas gaita. Administratīva palīdzība attiecīgā gadījumā var ietvert līdzdalību objektu apsekošanā, ko veic citas dalībvalsts kompetentā iestāde.

3. Šīs regulas 35.–40. pants neierobežo valsts tiesību normas, kuras jāpiemēro tādu dokumentu izlaidei, kas ir tiesvedības priekšmets vai ir saistīti ar tiesvedību, vai tādu noteikumu pieņemšanai, kuru mērķis ir fizisku un juridisku personu komerciālo interešu aizsardzība.

35. pants

Sadarbības organizācijas

1. Katra dalībvalsts izraugās vienu vai vairākas sadarbības organizācijas, kas attiecīgā gadījumā darbojas saskaņoti ar pārējo dalībvalstu sadarbības organizācijām. Sadarbības organizācijas sekmē un koordinē kompetento iestāžu saziņu. un jo īpaši palīdzības pieprasījumu pārsūtīšanu un pieņemšanu.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm visu attiecīgo informāciju par izraudzītajām sadarbības organizācijām, kā arī izmaiņas minētajā informācijā.

3. Neierobežojot 1. punktu, sadarbības organizāciju izvēle neizslēdz tiešas saziņas, informācijas apmaiņas vai sadarbības iespēju starp kompetento iestāžu personālu dažādās dalībvalstīs.

4. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas Padomes 1989. gada 21. novembra Direktīva 89/608/EEK par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, kas vajadzīga, lai nodrošinātu tiesību aktu pareizu piemērošanu veterinārijas un zootehnikas jautājumos [1], attiecīgā gadījumā darbojas saskaņoti ar iestādēm, uz kurām attiecas šī sadaļa.

---

[1] OV L 351, 2.12.1989., 34. lpp.

▼B

36. pants

Palīdzība pēc pieprasījuma

1. Pamatotu pieprasījumu saņēmusī kompetentā iestāde nodrošina to, ka pieprasītājai kompetentajai iestādei sniedz visu vajadzīgo informāciju un dokumentus, kas pēdējai ļauj pārbaudīt atbilstību tās kompetencē esošajiem dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem. Tālab pieprasījumu saņēmusī kompetentā iestāde organizē administratīvu izmeklēšanu, kas vajadzīga, lai iegūtu minēto informāciju un dokumentus.

2. Informāciju un dokumentus, kas paredzēti saskaņā ar 1. punktu, nosūta nekavējoties. Var nosūtīt dokumentu oriģinālus vai kopijas.

3. Pēc pieprasītājas iestādes un pieprasījumu saņēmušās iestādes vienošanās administratīvajā izmeklēšanā var būt klāt pieprasītājas iestādes norīkots personāls.

Šādas izmeklēšanas vienmēr veic pieprasījumu saņēmušās iestādes personāls.

Pieprasītājas iestādes personāls pēc pašu iniciatīvas nevar īstenot pieprasījumu saņēmušās iestādes amatpersonām piešķirtās izmeklēšanas pilnvaras. Tomēr ar pēdējo starpniecību pieprasītājas iestādes personālam ir pieejamas tās pašas telpas un dokumenti, kas pieprasījumu saņēmušās iestādes personālam, taču tikai administratīvās izmeklēšanas nolūkos.

4. Pieprasītājas iestādes personālam, kas uzturas citā dalībvalstī atbilstīgi 3. punktam, vienmēr jāspēj uzrādīt identitāti un oficiālo statusu apliecinošu rakstisku pilnvarojumu.

37. pants

Palīdzība bez pieprasījuma

1. Ja kompetentā iestāde uzzina par neatbilstību un ja šai neatbilstībai var būt ietekme uz citu dalībvalsti vai dalībvalstīm, tad minētā kompetentā iestāde šādu informāciju bez iepriekšēja pieprasījuma tūlīt paziņo šai citai dalībvalstij vai dalībvalstīm.

2. Dalībvalstis, kas saņem šādu informāciju, izmeklē konkrēto jautājumu un paziņo informāciju sniegušajai dalībvalstij izmeklēšanas rezultātus un attiecīgā gadījumā – veiktos pasākumus.

38. pants

Palīdzība neatbilstības gadījumā

1. Ja oficiālajā kontrolē, ko veic preču galamērķa vietā vai preču pārvadājuma laikā, galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē, ka preces neatbilst dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem tādā veidā, ka tās apdraud cilvēka vai dzīvnieku veselību vai rada nopietnu dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu pārkāpumu, tad minētā kompetentā iestāde tūlīt sazinās ar nosūtīšanas dalībvalsts kompetento iestādi.

2. Nosūtīšanas dalībvalsts kompetentā iestāde lietu izmeklē, veic visus vajadzīgos pasākumus un paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par izmeklēšanas raksturu un veikto oficiālo kontroli un par pieņemtajiem lēmumiem un to pamatojumu.

3. Ja galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pamats uzskatīt veiktos pasākumus par nepiemērotiem, tad abu dalībvalstu kompetentās iestādes kopīgi meklē veidus un līdzekļus, kā radušos stāvokli labot, tostarp vajadzības gadījumā veicot kopīgu inspekciju uz vietas saskaņā ar 36. panta 3. un 4. punktu. Ja kompetentās iestādes nespēj vienoties par attiecīgiem pasākumiem, tad tās par to informē Komisiju.

▼B

39. pants

Attiecības ar trešām valstīm

1. Ja kompetentā iestāde saņem tādu informāciju no trešās valsts, kas norāda uz neatbilstību un/vai uz draudiem cilvēka vai dzīvnieku veselībai, un ja minētā iestāde uzskata, ka šī informācija varētu ieinteresēt kompetentās iestādes pārējās dalībvalstīs, vai ja pēdējās lūdz šo informāciju, tad to tām nodod. Ja šāda informācija attiecas uz Kopienas līmeni, tad kompetentā iestāde to paziņo arī Komisijai.

2. Ja trešā valsts ir uzņēmusies juridiskas saistības sniegt palīdzību, kas vajadzīga, lai savāktu pierādījumus par to darījumu nelikumību, kuri ir vai varētu būt pretrunā ar attiecīgajiem dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem, tad ar to kompetento iestāžu piekrišanu, kas šo informāciju ir piegādājušas, atbilstīgi tiesību aktiem, kuri attiecas uz personas datu paziņošanu trešām valstīm, šai trešai valstij var paziņot informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo regulu.

40. pants

Koordinēta palīdzība un paveiktā darba kontrole, ko veic Komisija

1. Ja Komisijai pēc informācijas saņemšanas no dalībvalstīm vai no citiem avotiem kļūst zināms par darbībām, kas ir vai varētu būt pretrunā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un kas īpaši attiecas uz Kopienas līmeni, tad Komisija nevilcinoties veic dalībvalstu rīcības saskaņošanu, un jo īpaši to dara tad, ja:

a) šādas darbības ir vai varētu būt sazarojušās vairākās dalībvalstīs;

b) atklājas, ka vairākās dalībvalstīs ir veiktas līdzīgas darbības;

vai

c) dalībvalstis nespēj vienoties par attiecīgu rīcību neatbilstības sakarā.

2. Ja galamērķī veiktā oficiālā kontrolē atkārtoti konstatē neatbilstību vai tādus citus riskus cilvēkiem, augiem vai dzīvniekiem, ko tiešā veidā vai vides ietekmē radījusi dzīvnieku barība vai pārtika, tad galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde tūlīt informē Komisiju un pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes.

3. Komisija var:

a) sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti nosūtīt inspekcijas grupu, lai tā veic oficiālu objekta apsekošanu;

b) prasīt, lai nosūtīšanas dalībvalsts kompetentā iestāde pastiprina attiecīgo oficiālo kontroli un ziņo par veikto rīcību un pasākumiem.

4. Ja 2. un 3. punktā paredzētos pasākumus veic attiecībā uz atkārtotu neatbilstību dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītajā uzņēmumā, tad kompetentā iestāde iekasē no attiecīgā uzņēmuma maksu, kas atbilst šādu pasākumu radītajiem izdevumiem.

V SADAĻA

KONTROLES PLĀNI

41. pants

Daudzgadu valsts kontroles plāni

Lai nodrošinātu Regulas (EK) Nr. 178/2002 17. panta 2. punkta, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumu un šīs regulas 45. panta efektīvu īstenošanu, katra dalībvalsts izstrādā vienotu integrētu daudzgadu valsts kontroles plānu.

▼B

42. pants

Daudzgadu valsts kontroles plānu izstrādes principi

1. Dalībvalstis:

a) plānu, kas minēts 41. pantā, pirmoreiz īsteno ne vēlāk kā 2007. gada 1. janvārī

un

b) regulāri atjaunina to, ņemot vērā notikumu attīstību;

un

c) pēc pieprasījuma iesniedz Komisijai plāna jaunāko redakciju.

2. Visos daudzgadu valsts kontroles plānos iekļauj vispārīgu informāciju par dzīvnieku barības un pārtikas aprites kontroles sistēmas un par dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības kontroles sistēmas struktūru un organizāciju attiecīgajā dalībvalstī, jo īpaši šādu informāciju:

a) plāna stratēģiskie mērķi un tas, kā prioritāro kontroles pasākumu noteikšana un resursu sadale atspoguļo šos mērķus;

b) attiecīgo darbību riska kategorizēšana;

c) kompetento iestāžu un tām veicamo uzdevumu izraudzīšanās centrālajā, reģionu un vietējā līmenī un šīm iestādēm pieejamie resursi;

d) oficiālās kontroles vispārīgā organizācija un vadība valsts, reģionu un vietējā līmenī, tostarp atsevišķos uzņēmumos veicamā oficiālā kontrole;

e) dažādās nozarēs piemērotās kontroles sistēmas un darbības koordinēšana starp dažādajiem kompetento iestāžu dienestiem, kas ir atbildīgi par oficiālo kontroli šajās nozarēs;

f) attiecīgā gadījumā – uzdevumu deleģēšana kontroles institūcijām;

g) metodes, ar kurām nodrošina atbilstību 4. panta 2. punktā minētajiem darbības kritērijiem;

h) tā personāla apmācība, kas veic 6. pantā minēto oficiālo kontroli;

i) dokumentētās procedūras, kas minētas 8. un 9. pantā;

j) tādu ārkārtas rīcības plānu izstrāde un darbība, kas attiecas uz ārkārtējām situācijām dzīvnieku vai pārtikas izraisītu slimību gadījumā, starpgadījumiem saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas piesārņojumu un uz citiem cilvēka veselības apdraudējumiem;

k) sadarbības un savstarpējas palīdzības organizēšana.

3. Daudzgadu valsts kontroles plānu īstenošanas gaitā tos var koriģēt. Grozījumus var veikt, lai ņemtu vērā tādus faktorus kā:

a) jauni tiesību akti;

b) jaunu slimību vai citu veselības apdraudējumu parādīšanās;

c) būtiskas izmaiņas kompetento valsts iestāžu struktūrā, vadībā vai darbībā;

d) dalībvalstu veiktās oficiālās kontroles rezultāti;

e) atbilstīgi 45. pantam veiktās Kopienas kontroles rezultāti;

f) to pamatnostādņu grozījumi, kas minētas 43. pantā;

g) zinātniskie atzinumi;

h) to revīziju rezultāts, ko trešā valsts veikusi dalībvalstī.

▼B

43. pants

Daudzgadu valsts kontroles plānu pamatnostādnes

1. Daudzgadu valsts kontroles plānos, kas minēti 41. pantā, ņem vērā pamatnostādnes, kuras Komisijai jāizstrādā atbilstīgi 62. panta 2. punktā minētajai procedūrai. Jo īpaši ar šīm pamatnostādnēm:

a) veicina sistemātisku, visaptverošu un integrētu pieeju oficiālajai kontrolei attiecībā uz dzīvnieku barības un pārtikas aprites, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības tiesību aktiem un aptver visas nozares un visus posmus dzīvnieku barības un pārtikas apritē, tostarp importēšanu un ievešanu;

b) nosaka ar risku pamatotas prioritātes un kritērijus attiecīgo darbību riska kategorizēšanai un visefektīvākās kontroles procedūras;

c) nosaka pārējās prioritātes un visefektīvākās kontroles procedūras;

d) nosaka tos posmus dzīvnieku barības un pārtikas ražošanā, pārstrādē un izplatīšanā, ieskaitot dzīvnieku barības izlietošanu, kas visticamāk apliecina atbilstību vai neatbilstību dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem;

e) veicina vislabākās prakses pārņemšanu visos kontroles sistēmas līmeņos;

f) veicina efektīvu kontroles pasākumu izstrādi izsekojamības sistēmu jomā;

g) palīdz to sistēmu izstrādē, kas vajadzīgas, lai reģistrētu kontroles darbību izpildi un rezultātus;

h) atspoguļo attiecīgo starptautisko organizāciju standartus un ieteikumus par valsts dienestu organizāciju un darbību;

i) paredz 4. panta 6. punktā minēto revīziju veikšanas kritērijus;

j) nosaka 44. pantā prasīto gada ziņojumu struktūru un tajos iekļaujamo informāciju;

k) norāda galvenos izpildes indikatorus, kas jāpiemēro daudzgadu valsts kontroles plānu novērtējumā.

2. Ja vajadzīgs, pamatnostādnes pielāgo, ņemot vērā to gada ziņojumu analīzi, ko dalībvalstis iesniedz saskaņā ar 44. pantu, vai to Kopienas kontroles pasākumu analīzi, kurus veic saskaņā ar 45. pantu.

44. pants

Gada ziņojumi

1. Gadu pēc daudzgadu valsts kontroles plānu īstenošanas sākuma un pēc tam katru gadu dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā norāda:

a) daudzgadu valsts kontroles plāna grozījumus, kas izdarīti, lai ņemtu vērā 42. panta 3. punktā minētos faktorus;

b) saskaņā ar daudzgadu valsts kontroles plāna noteikumiem iepriekšējā gadā veikto kontroles pasākumu un revīziju rezultātus;

c) konstatēto neatbilstību veidu un gadījumu skaitu;

d) rīcību daudzgadu valsts kontroles plānu efektīvas darbības nodrošināšanai, tostarp izpildes darbību un tās rezultātus.

2. Lai sekmētu šā ziņojuma struktūras un jo īpaši oficiālās kontroles rezultātu saskanību, informāciju, kas minēta 1. punktā, norāda, ņemot vērā pamatnostādnes, kuras Komisijai jāizstrādā saskaņā ar 62. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

3. Dalībvalstis pabeidz ziņojumus un nosūta tos Komisijai sešos mēnešos no tā gada beigām, uz kuru attiecas konkrētais ziņojums.

4. Ņemot vērā 1. punktā minētos ziņojumus, atbilstīgi 45. pantam veikto Kopienas kontroles pasākumu rezultātus un visu pārējo attiecīgo informāciju, Komisija sastāda gada ziņojumu par oficiālās kontroles vispārējo norisi dalībvalstīs. Šajā ziņojumā attiecīgā gadījumā var ietvert ieteikumus par:

a) iespējamiem oficiālās kontroles un revīzijas sistēmu uzlabojumiem dalībvalstīs, tostarp par šo uzlabojumu apjomu, vadību un īstenošanu;

b) konkrētām kontroles darbībām saistībā ar nozarēm vai pasākumiem neatkarīgi no tā, vai uz šīm nozarēm vai pasākumiem attiecas daudzgadu valsts kontroles plāni;

c) koordinētiem plāniem, kuru mērķis ir konkrētu svarīgu jautājumu risināšana.

5. Daudzgadu valsts kontroles plānus un ar tiem saistītās pamatnostādnes attiecīgā gadījumā pielāgo, pamatojoties uz Komisijas ziņojumā ietvertajiem secinājumiem un ieteikumiem.

6. Komisija savu ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei un dara to pieejamu sabiedrībai.

VI SADAĻA

KOPIENAS DARBĪBAS

I NODAĻA

KOPIENAS KONTROLE

45. pants

Kopienas kontrole dalībvalstīs

1. Komisijas eksperti veic vispārīgas un specifiskas revīzijas dalībvalstīs. Komisija var norīkot dalībvalstu ekspertus, lai tie palīdz Komisijas ekspertiem. Vispārīgās un specifiskās revīzijas organizē sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Revīzijas veic regulāri. To galvenais mērķis ir pārbaudīt, vai kopumā oficiālā kontrole dalībvalstīs notiek saskaņā ar daudzgadu valsts kontroles plāniem, kas minēti 41. pantā, un atbilstīgi Kopienas tiesībām. Šajā nolūkā un lai veicinātu revīziju efektivitāti, Komisija pirms šādu revīziju veikšanas var prasīt, lai dalībvalstis iespējami īsā laikā iesniedz aktualizētas valsts kontroles plānu versijas.

2. Vispārējās revīzijas var papildināt ar specifiskām revīzijām un inspekcijām vienā vai vairākās konkrētās jomās. Šādas specifiskas revīzijas un inspekcijas jo īpaši izmanto, lai:

a) pārbaudītu to, kā tiek īstenots daudzgadu valsts kontroles plāns, dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības tiesību akti, un minētajās revīzijās un inspekcijās attiecīgā gadījumā var iekļaut to valsts dienestu, kā arī iekārtu apsekošanu uz vietas, kas ir saistītas ar nozari, kurā veic revīziju;

b) pārbaudītu to, kā darbojas un ir organizētas kompetentās iestādes;

c) izmeklētu svarīgas vai atkārtoti radušās problēmas dalībvalstīs;

d) izmeklētu avārijas situācijas, briestošas problēmas vai jaunus notikumus dalībvalstīs.

▼B

3. Komisija ikreiz sastāda ziņojumu par veiktās kontroles rezultātiem. Ziņojumā attiecīgos gadījumos iekļauj ieteikumus dalībvalstīm par to, kā uzlabot atbilstību dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem. Komisija dara šos ziņojumus pieejamus sabiedrībai. Ja ziņojums attiecas uz dalībvalstī veiktu kontroli, tad Komisija iesniedz ziņojuma projektu attiecīgajai kompetentajai iestādei, lai tā dotu atsauksmes, ņem vērā minētās atsauksmes nobeiguma ziņojuma sagatavošanā un publicē tās kopā ar nobeiguma ziņojumu.

4. Komisija izstrādā ikgadēju kontroles programmu, pirms īstenošanas dara to zināmu dalībvalstīm un ziņo par īstenošanas rezultātiem. Komisija var grozīt minēto programmu, lai ņemtu vērā notikumus dzīvnieku barības un pārtikas nekaitīguma, dzīvnieku veselības, dzīvnieku labturības un fitosanitārajā jomā.

5. Dalībvalstis:

a) veic attiecīgus turpmākos pasākumus, ņemot vērā Kopienas kontroles rezultātā saņemtos ieteikumus;

b) sniedz visu vajadzīgo palīdzību un dokumentāciju un pārējo tehnisko nodrošinājumu, kuru Komisijas eksperti lūdz tādēļ, lai viņu veiktā kontrole būtu efektīva;

c) nodrošina Komisijas ekspertiem piekļuvi visām tām telpām vai telpu daļām un informācijai (ieskaitot skaitļošanas sistēmas), kas attiecas uz viņu pienākumu izpildi.

6. Sīki izstrādātus noteikumus par dalībvalstīs veicamo Kopienas kontroli var izstrādāt vai grozīt saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru.

46. pants

Kopienas kontrole trešās valstīs

1. Komisijas eksperti var veikt oficiālo kontroli trešās valstīs, lai, pamatojoties uz 47. panta 1. punktā minēto informāciju, pārbaudītu trešo valstu tiesību aktu un sistēmu atbilstību vai līdzvērtību Kopienas tiesību aktiem dzīvnieku barības un pārtikas aprites un dzīvnieku veselības jomā. Komisija var norīkot dalībvalstu ekspertus, lai tie palīdz Komisijas ekspertiem. Šāda oficiālā kontrole jo īpaši attiecas uz šādiem jautājumiem:

a) trešās valsts tiesību akti;

b) trešās valsts kompetento iestāžu organizācija, to pilnvaras un patstāvīgums, uzraudzība, ko tām piemēro, un izpildes pilnvaras, kuras tām dotas, lai efektīvi piemērotu attiecīgos tiesību aktus;

c) personāla apmācība oficiālās kontroles veikšanā;

d) kompetentajām iestādēm pieejamie resursi, ieskaitot diagnostikas iekārtas;

e) ar prioritātēm pamatotu dokumentētu kontroles procedūru un kontroles sistēmu esamība un darbība;

f) attiecīgā gadījumā – stāvoklis dzīvnieku veselības, zoonožu un fitosanitārajā jomā un procedūras Komisijas un attiecīgo starptautisko organizāciju brīdināšanai par dzīvnieku un augu slimību uzliesmojumiem;

g) tās oficiālās kontroles apjoms un norise, ko piemēro dzīvnieku, augu un to produktu importam;

h) apliecinājumi, ko trešā valsts spēj sniegt attiecībā uz atbilstību vai līdzvērtību Kopienas prasībām.

▼B

2. Lai veicinātu trešā valstī veiktas kontroles efektivitāti, Komisija pirms šādas kontroles uzsākšanas var prasīt, lai attiecīgā trešā valsts sniedz 47. panta 1. punktā minēto informāciju un attiecīgā gadījumā – rakstiskas atskaites par minētās kontroles īstenošanu.

3. Trešās valstīs veicamās Kopienas kontroles biežumu nosaka, pamatojoties uz šādiem faktoriem:

a) uz Kopienu eksportēto produktu riska novērtējums;

b) Kopienas tiesību aktu noteikumi;

c) attiecīgās valsts importa apjoms un veids;

d) tās kontroles rezultāti, kuru jau veikuši Komisijas dienesti vai citas inspekcijas institūcijas;

e) tās importa kontroles un pārējās kontroles rezultāti, kuru veikušas dalībvalstu kompetentās iestādes;

f) informācija, kas saņemta no Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes vai tamlīdzīgām organizācijām;

g) informācija, kas saņemta no starptautiski atzītām organizācijām, piemēram, no Pasaules Veselības organizācijas (PVO), Pārtikas kodeksa komisijas un Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (*OIE*) vai no citiem avotiem;

h) pierādījumi par jaunu slimību rašanos vai par citiem apstākļiem, kuru rezultātā dzīvi dzīvnieki, dzīvi augi vai dzīvnieku barība un pārtika, kas importēta no trešās valsts, varētu radīt veselības apdraudējumu;

i) vajadzība izmeklēt avārijas situācijas atsevišķās trešās valstīs vai reaģēt uz šādām situācijām.

Riska noteikšanas kritērijus, ko izmanto a) apakšpunktā minētajā riska novērtējumā, nosaka saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru.

4. Procedūru un sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz trešās valstīs veicamo kontroli var noteikt vai grozīt saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru.

Jo īpaši tā ir procedūra un sīki izstrādāti noteikumi par:

a) kontroli, ko trešās valstīs veic divpusēja nolīguma satvarā;

b) kontroli pārējās trešās valstīs.

Atbilstīgi šai pašai procedūrai pēc savstarpējības principa var paredzēt maksas par iepriekš minēto kontroli.

5. Ja Kopienas kontrolē konstatē nopietnu risku cilvēka vai dzīvnieku veselībai, tad Komisija nekavējoties veic visus vajadzīgos ārkārtas pasākumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 53. pantu vai ar drošības noteikumiem citos attiecīgajos Kopienas tiesību aktos.

6. Komisija ikreiz sastāda ziņojumu par veiktās Kopienas kontroles rezultātiem. Attiecīgā gadījumā ziņojumā ietver ieteikumus. Komisija šos ziņojumus dara pieejamus sabiedrībai.

7. Komisija trešās valstīs veicamās kontroles programmu pirms tās īstenošanas dara zināmu dalībvalstīm un ziņo par īstenošanas rezultātiem. Komisija var grozīt minēto programmu, lai ņemtu vērā notikumus dzīvnieku barības un pārtikas nekaitīguma, dzīvnieku veselības un fitosanitārajā jomā.

▼B

II NODAĻA

IMPORTA NOSACĪJUMI

47. pants

Vispārīgi importa nosacījumi

1. Komisija ir atbildīga par to, lai no trešām valstīm, kas gatavojas eksportēt preces uz Kopienu, prasītu iesniegt šādu precīzu un aktuālu informāciju par sanitārās kontroles sistēmu vispārīgo organizāciju un vadību:

a) sanitārie vai fitosanitārie noteikumi, kas pieņemti vai ko iecerēts pieņemt attiecībā uz valsts teritoriju;

b) kontroles un inspekcijas procedūras, ražošanas un karantīnas režīms, pesticīdu pielaides robežas un pārtikas piedevu apstiprināšanas procedūras, kas darbojas valsts teritorijā;

c) riska novērtēšanas procedūras, vērā ņemtie faktori, kā arī atbilstīga sanitārās vai fitosanitārās aizsardzības līmeņa noteikšana;

d) attiecīgā gadījumā – pasākumi, kas veikti pēc ieteikumu saņemšanas saistībā ar 46. pantā minēto kontroli.

2. Informācijai, kas minēta 1. punktā, jābūt samērīgai ar preču veidu, un tajā var ņemt vērā trešās valsts īpašo situāciju un struktūru un uz Kopienu eksportēto produktu veidu. Informācijai jāattiecas vismaz uz tām precēm, kuras paredzēts eksportēt uz Kopienu.

3. Informācija, kas minēta 1. un 2. punktā, var ietvert arī:

a) uz Kopienu eksportējamo preču valsts kontroles rezultātus;

b) būtiskas izmaiņas, kas veiktas attiecīgo kontroles sistēmu struktūrā un darbībā, jo īpaši lai izpildītu Kopienas prasības vai ieteikumus.

4. Ja trešā valsts nesniedz šādu informāciju vai ja šāda informācija nav pietiekama, tad var paredzēt konkrētus importa nosacījumus saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru, pēc apspriešanās ar konkrēto trešo valsti tos nosakot katrā atsevišķā gadījumā un tikai uz laiku.

5. Pamatnostādnes, kurās precizē to, kā izstrādājama un Komisijai iesniedzama 1., 2. un 3. punktā minētā informācija, un pārejas posma pasākumi, ar kuriem trešām valstīm atvēl laiku minētās informācijas sagatavošanai, jāizstrādā saskaņā ar 62. panta 2. punktā minēto procedūru.

48. pants

Konkrēti importa nosacījumi

1. Tiktāl, cik nosacījumi un sīki izstrādātas procedūras, kas jāievēro, importējot preces no trešām valstīm vai to reģioniem, nav paredzētas ar Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši ar Regulu (EK) Nr. 854/2004, tās vajadzības gadījumā nosaka atbilstīgi 62. panta 3. punktā minētajai procedūrai.

2. Nosacījumi un sīki izstrādātās procedūras, kas minētas 1. punktā, var ietvert:

a) tāda saraksta sastādīšanu, kurā uzskaita trešās valstis, no kurām drīkst importēt konkrētus produktus, lai tos ievestu kādā no I pielikumā minētajām teritorijām;

b) sūtījumiem pievienojamo sertifikātu paraugu izstrādi;

c) īpašus importa nosacījumus, kas ir atkarīgi no produktu vai dzīvnieku veida un no iespējamā ar tiem saistītā riska.

▼B

3. Sarakstā, kas minēts 2. punkta a) apakšpunktā, trešās valstis iekļauj tikai tad, ja to kompetentās iestādes sniedz atbilstīgas garantijas attiecībā uz atbilstību vai līdzvērtīgumu Kopienas dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības noteikumiem.

4. Sarakstus veidojot vai aktualizējot, jo īpaši ņem vērā šādus kritērijus:

a) trešās valsts tiesību akti attiecīgajā nozarē;

b) trešās valsts kompetentās iestādes un tās kontroles dienestu struktūra un organizācija, kā arī tai vai tām pieejamās pilnvaras un garantijas, ko iespējams sniegt saistībā ar attiecīgo tiesību aktu īstenošanu;

c) pienācīgas oficiālās kontroles esamība;

d) tās informācijas izplatīšanas regularitāte un ātrums, ko trešā valsts sniedz par apdraudējumu, kuru rada dzīvnieku barība un pārtika un dzīvi dzīvnieki;

e) trešās valsts sniegtās garantijas par to, ka:

i) nosacījumi, ko piemēro uzņēmumiem, no kuriem Kopienā var importēt dzīvnieku barību un pārtiku, atbilst vai ir līdzvērtīgi Kopienas dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu prasībām;

ii) šādu uzņēmumu saraksts ir izstrādāts un tiek pastāvīgi aktualizēts;

iii) uzņēmumu sarakstu un tā atjauninātās versijas tūlīt dara zināmas Komisijai;

iv) trešās valsts kompetentā iestāde uzņēmumos veic regulāru un efektīvu kontroli.

5. Pieņemot īpašos importa nosacījumus, kas minēti 2. punkta c) apakšpunktā, ņem vērā attiecīgo trešo valstu sniegto informāciju un, ja vajadzīgs, šādās trešās valstīs veiktās Kopienas kontroles rezultātus. Īpašos importa nosacījumus var paredzēt attiecībā uz konkrētu produktu vai uz produktu grupu. Tie var attiekties uz konkrētu trešo valsti, uz trešās valsts reģioniem vai uz trešo valstu grupu.

49. pants

Līdzvērtība

1. Pēc tam, kad īstenota vienošanās par līdzvērtību vai ar apmierinošiem rezultātiem veikta revīzija, un ja trešās valstis nodrošina attiecīgus objektīvus pierādījumus, var pieņemt tādu lēmumu atbilstīgi 62. panta 3. punktā minētajai procedūrai, ar kuru atzīst to, ka trešo valstu vai to reģionu piemērotie pasākumi konkrētās jomās sniedz garantijas, kas ir līdzvērtīgas Kopienā piemēroto pasākumu garantijām.

2. Lēmumā, kas minēts 1. punktā, norāda to, kādi nosacījumi attiecas uz importu no minētās trešās valsts vai trešas valsts reģiona.

Šie nosacījumi var aptvert:

a) produktiem pievienojamo sertifikātu veidu un saturu;

b) konkrētas prasības, kas piemērojamas importam Kopienā;

c) ja vajadzīgs, procedūras tādu reģionu vai uzņēmumu sarakstu sastādīšanai un grozīšanai, no kuriem ir atļauts importēt.

3. Lēmumu, kas minēts 1. punktā, saskaņā ar to pašu procedūru tūlīt atceļ tad, ja vairs netiek pildīts kāds no lēmuma pieņemšanas laikā noteiktajiem līdzvērtības atzīšanas nosacījumiem.

▼B

50. pants

Atbalsts jaunattīstības valstīm

1. Var atbilstīgi 62. panta 3. punktā minētajai procedūrai pieņemt turpmāk nosauktos pasākumus un paturēt tos spēkā tik ilgi, kamēr vien tiem ir pierādāma ietekme uz jaunattīstības valstu spēju nodrošināt atbilstību šīs regulas prasībām:

a) pakāpeniska 47. pantā un 48. pantā minēto prasību ieviešana attiecībā uz produktiem, ko eksportē uz Kopienu. Šo prasību izpildes sekmes vērtē un ņem vērā, nosakot to, vai ir vajadzība uz ierobežotu laiku paredzēt noteiktus izņēmumus attiecībā uz prasībām kopumā vai attiecībā uz daļu no tām. Pakāpeniskajā ieviešanā ņem vērā arī sekmes 2. punktā minētās institucionālās spējas veidošanā;

b) ar 47. pantā minētās informācijas sniegšanu saistīta palīdzība, ko vajadzības gadījumā nodrošina Kopienas eksperti;

c) jaunattīstības valstu un dalībvalstu kopprojektu veicināšana;

d) tādu pamatnostādņu izstrāde, kas vajadzīgas, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm organizēt uz Kopienu eksportējamo produktu oficiālo kontroli;

e) Kopienas ekspertu nosūtīšana uz jaunattīstības valstīm ar nolūku palīdzēt oficiālās kontroles organizēšanā;

f) jaunattīstības valstis pārstāvoša kontroles personāla līdzdalība 51. pantā minētajos mācību kursos.

2. Īstenojot Kopienas sadarbības politiku attīstības jomā, Komisija veicina pasākumus jaunattīstības valstu atbalstam saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas nekaitīgumu kopumā un jo īpaši saistībā ar atbilstību dzīvnieku barības un pārtikas standartiem, lai šādi veidotu institucionālo spēju, kas vajadzīga 5., 12., 47. un 48. pantā minēto prasību izpildei.

III NODAĻA

KONTROLES PERSONĀLA APMĀCĪBA

51. pants

Kontroles personāla apmācība

1. Komisija var organizēt mācību kursus dalībvalstu kompetento iestāžu personālam, kas ir atbildīgs par šajā regulā minēto oficiālo kontroli. Šos mācību kursus izmanto, lai izstrādātu saskaņotu pieeju oficiālajai kontrolei dalībvalstīs. Jo īpaši tie var ietvert apmācību šādos priekšmetos:

a) Kopienas dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumi;

b) kontroles metodes un paņēmieni, piemēram, to sistēmu revīzija, ko uzņēmēji izstrādā, lai nodrošinātu atbilstību dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem;

c) kontrole, kas jāpiemēro Kopienā importētām precēm;

d) dzīvnieku barības un pārtikas ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības metodes un paņēmieni.

2. Mācību kursi, kas minēti 1. punktā, var būt atklāti dalībniekiem no trešām valstīm, jo īpaši no jaunattīstības valstīm.

3. Sīki izstrādātus noteikumus mācību kursu organizēšanai var paredzēt saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru.

▼B

IV NODAĻA

CITAS KOPIENAS DARBĪBAS

52. pants

Trešo valstu veikta kontrole dalībvalstīs

1. Komisijas eksperti pēc dalībvalstu kompetento iestāžu lūguma un sadarbībā ar tām var palīdzēt dalībvalstīm trešo valstu veiktas kontroles laikā.

2. Šādos gadījumos dalībvalstis, kuru teritorijā trešai valstij jāveic kontrole, informē Komisiju par kontroles plānošanu, apjomu, dokumentāciju un sniedz visu pārējo attiecīgo informāciju, kas ļauj Komisijai efektīvi piedalīties kontroles veikšanā.

3. Komisijas palīdzības mērķis jo īpaši ir:

a) izskaidrot Kopienas dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktus un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumus;

b) sniegt Kopienas līmenī pieejamo informāciju un datus, kas var būt noderīgi trešās valsts veiktajā kontrolē;

c) nodrošināt trešo valstu veiktās kontroles viendabību.

53. pants

Koordinētie kontroles plāni

Komisija var ieteikt koordinētus plānus saskaņā ar 62. panta 2. punktā minēto procedūru. Šo plānu izpildi:

a) organizē ik gadu pēc programmas

un

b) ja to uzskata par vajadzīgu, organizē *ad hoc* veidā, jo īpaši lai konstatētu apdraudējumu, kas izplatās ar dzīvnieku barību, pārtiku vai dzīvniekiem.

VII SADAĻA

IZPILDES PASĀKUMI

I NODAĻA

VALSTS ĪSTENOTIE IZPILDES PASĀKUMI

54. pants

Rīcība neatbilstības gadījumā

1. Ja kompetentā iestāde konstatē neatbilstību, tad tā rīkojas, lai nodrošinātu to, ka uzņēmējs labo radušos stāvokli. Lemjot par to, kā rīkoties, kompetentā iestāde ņem vērā neatbilstības veidu un pagātnē reģistrētās neatbilstības saistībā ar konkrēto uzņēmēju.

2. Šāda rīcība attiecīgā gadījumā ietver šādus pasākumus:

a) sanitārijas procedūru vai citas tādas rīcības piemērošana, ko uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu dzīvnieku barības un pārtikas nekaitīgumu vai atbilstību dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem vai dzīvnieku veselības vai dzīvnieku labturības noteikumiem;

▼B

b) dzīvnieku barības, pārtikas vai dzīvnieku laišanas tirgū, importēšanas vai eksportēšanas ierobežojums vai aizliegums;

c) uzraudzība un, vajadzības gadījumā, rīkojuma došana par dzīvnieku barības un pārtikas atsaukšanu, izņemšanu no noliktavas un/vai iznīcināšanu;

d) atļauja izmantot dzīvnieku barību un pārtiku tādiem mērķiem, kādiem tā sākotnēji nebija paredzēta;

e) darbības apturēšana vai slēgšana uz atbilstīgu laika posmu visā attiecīgajā uzņēmumā vai tā daļā;

f) uzņēmuma apstiprinājuma apturēšana vai anulēšana;

g) pasākumi, kas minēti 19. pantā saistībā ar sūtījumiem no trešām valstīm;

h) visi pārējie pasākumi, kurus kompetentā iestāde uzskata par piemērotiem.

3. Kompetentā iestāde attiecīgajam uzņēmējam vai viņa pārstāvim:

a) izsniedz rakstisku paziņojumu par tās lēmumu attiecībā uz rīcību atbilstīgi 1. punktam, kā arī norāda šā lēmuma iemeslus;

un

b) sniedz informāciju par šādu lēmumu pārsūdzības tiesībām un par piemērojamo procedūru un termiņiem.

4. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde par tās lēmumu informē arī nosūtītājas dalībvalsts kompetento iestādi.

5. Visus izdevumus, kas rodas, ievērojot šo pantu, sedz atbildīgais dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistītais uzņēmējs.

55. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu un citu tādu Kopienas noteikumu pārkāpumiem, kuri attiecas uz dzīvnieku veselības un labturības aizsardzību, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu sankciju īstenošanu. Noteiktajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

2. Dalībvalstis tūlīt paziņo Komisijai noteikumus, kas piemērojami dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu pārkāpumiem, kā arī turpmākos to grozījumus.

II NODAĻA

KOPIENAS ĪSTENOTIE IZPILDES PASĀKUMI

56. pants

Aizsardzības pasākumi

1. Pasākumus atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 178/2002 53. pantā paredzētajai procedūrai veic tad, ja:

a) Komisijai ir pierādījumi par nopietnu kļūmi dalībvalsts kontroles sistēmās

un

b) šāda kļūme tieši vai vides ietekmē var radīt iespējamu un plaši izplatītu apdraudējumu cilvēka veselībai, dzīvnieku veselībai vai dzīvnieku labturībai.

▼B

2. Šādus pasākumus pieņem tikai pēc tam, kad:

a) Kopienas kontrolē ir konstatēta neatbilstība Kopienas tiesību aktiem un par to ir ziņots

un

b) attiecīgā dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma un tās noteiktajā termiņā nav spējusi labot radušos stāvokli.

VIII SADAĻA

KOPIENAS TIESĪBU AKTU PIELĀGOŠANA

57. pants

Direktīvas 96/23/EK grozījumi

Ar šo Direktīvu 96/23/EK groza šādi:

1. Direktīvas 14. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Kopienas references laboratorijas ir tās, kas minētas attiecīgajā daļā VII pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (*)

_____

(*) OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp."

2. Direktīvas 30. pantā 1. punkta daļu, kas sākas ar vārdiem "Ja šādās papildu pārbaudēs konstatē…" un beidzas ar vārdiem "… vai izmantot to citiem Kopienas tiesību aktos atļautiem mērķiem, par to nesaņemot atlīdzību vai kompensāciju", aizstāj ar šādu daļu:

"Ja pārbaudēs konstatē neatļautas vielas vai produktus vai ja ir pārsniegti maksimālie pieļaujamie daudzumi, tad piemēro Regulas (EK) Nr. 882/2004 19.–22. panta noteikumus."

3. Svītro V pielikumu.

58. pants

Direktīvas 97/78/EK grozījumi

Ar šo Direktīvu 97/78/EK groza šādi:

1. Direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"To produktu veterināro kontroli, kas no trešām valstīm ievesti kādā no I pielikumā minētajām teritorijām, dalībvalstis veic saskaņā ar šo direktīvu un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (*).

_____

(*) OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp."

2. Direktīvas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"a) produkti ir dzīvnieku izcelsmes produkti, kas minēti Direktīvās 89/662/EEK un 90/425/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulā (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka higiēnas prasības par dzīvnieku blakusproduktiem, kas

▼B

nav paredzēti lietošanai pārtikā (*), Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvā 2002/99/EK, ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kurus piemēro dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu ražošanā, pārstrādē, izplatīšanā un ievešanā (**), un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz konkrētus noteikumus oficiālās kontroles organizēšanai attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem (***); tas ietver arī 19. pantā minētos augu produktus;

(*) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 808/2003 (OV L 117, 13.5.2003., 1. lpp.).
(**) OV L 18, 20.1.2003., 11. lpp.
(***) OV L 139, 30.4.2004"

3. Direktīvas 7. panta 3. punktā frāzi "Padomes 1985. gada 29. janvāra Direktīvā 85/73/EEK par tādu veterināro inspekciju un kontroles finansēšanu, uz ko attiecas Direktīvas 89/662/EEK, 90/425/EEK, 90/675/EEK un 91/496/EEK (grozīta un konsolidēta), minētās inspekcijas nodevas" aizstāj ar šādu frāzi:

"Regulā (EK) Nr. 882/2004 minētās inspekcijas nodevas".

4. Direktīvas 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā svītro šādu frāzi: "vai – attiecībā uz uzņēmumiem, kas apstiprināti saskaņā ar Padomes 1995. gada 22. jūnija Lēmumu 95/408/EK par nosacījumiem, ar kādiem uz pārejas laiku sastāda pagaidu sarakstus ar trešo valstu uzņēmumiem, no kuriem dalībvalstīm atļauts importēt noteiktus dzīvnieku izcelsmes produktus, zvejniecības produktus vai dzīvas gliemenes – no uzņēmuma, kas izturējis Kopienas vai valsts līmeņa inspekciju".

5. Svītro 12. panta 9. punktu;

6. Svītro 15. panta 5. punktu;

7. Direktīvas 16. pantā pievieno šādu punktu:

"4. Sīki izstrādātus noteikumus par starptautisku transportlīdzekļu apkalpei un pasažieriem paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu ievešanu un par dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas pasūtīti no attāluma (piemēram, pa pastu, pa tālruni vai internetā) un piegādāti pircējam, paredz saskaņā ar 25. pantu Regulā (EK) Nr. 882/2004."

8. Svītro 21. pantu.

9. Svītro 23. pantu.

10. Direktīvas 24. panta 1. punkta otrajā ievilkumā frāzi "saskaņā ar 17. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu" aizstāj ar frāzi "saskaņā ar 17. pantu".

59. pants

Direktīvas 2000/29/EK grozījums

Direktīvā 2000/29/EK iekļauj šādu pantu:

"27.a pants

Šajā direktīvā, neierobežojot tās 21. pantu, attiecīgā gadījumā piemēro 41.–46. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības

▼B

noteikumiem (*).

_____

(*) OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.”

60. pants

Regulas (EK) Nr. 854/2004 grozījumi

Ar šo Regulu (EK) Nr. 854/2004 groza šādi:

1. Regulas 1. pantu papildina ar šādu punktu:

“1.a Šo regulu piemēro papildus Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulai (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (*).

_____

(*) OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.”

2. Regulas 2. pantā:

a) svītro 1. punkta a), b), d) un e) apakšpunktu

un

b) minētā panta 2. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“ba) Regula (EK) Nr. 852/2004”

3. Regulas 3. pantā:

a) minētā panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Kompetentās iestādes apstiprina uzņēmumus tā, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 882/2004 31. panta 2. punktā.”;

un

b) svītro 4. punkta a) un b) apakšpunktu un 6. punktu.

4. Svītro 9. pantu.

5. Regulas 10. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“10. pants

Lai nodrošinātu Regulas (EK) Nr. 178/2002 11. panta un Regulas (EK) Nr. 882/2004 VI sadaļas II nodaļā paredzēto principu un nosacījumu vienādu piemērošanu, piemēro šajā nodaļā paredzēto procedūru.”

6. Regulas 11. pantā:

a) minētā panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Trešo valsti šādos sarakstos iekļauj tad, ja minētajā valstī ir veikta Kopienas kontrole, kurā konstatēts, ka kompetentā iestāde sniedz atbilstīgas garantijas, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 882/2004 48. panta 3. punktā. Tomēr trešo valsti, kurā nav veikta Kopienas kontrole, šādos sarakstos var iekļaut tad, ja:

a) atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 882/2004 46. panta 3. punkta a) apakšpunktam noteiktais risks neattaisno kontroles veikšanu

un

b) lemjot par to, vai iekļaut konkrētu trešo valsti sarakstā atbilstīgi 1. punktam, konstatē, ka ir cita informācija, kas apliecina kompetentās iestādes sniegto garantiju pietiekamību.”;

b) minētā panta 4. punkta ievadu aizstāj šādi:

▼B

"4. Sastādot vai aktualizējot sarakstus, īpaši ņem vērā kritērijus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 882/2004 46. pantā un 48. panta 3. punktā. Ievēro arī:";

un

c) svītro 4. punkta b) līdz h) apakšpunktu.

7. Regulas 14. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"b)konkrēti importa nosacījumi, kas paredzēti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 48. pantu."

8. Svītro 18. panta 17.–20. punktu.

61. pants

Kopienas tiesību aktu atcelšana

1. Ar šo no 2006. gada 1. janvāra atceļ Direktīvas 70/373/EEK, 85/591/EEK, 89/397/EEK, 93/99/EEK un 95/53/EK un Lēmumus 93/383/EEK, 98/728/EK un 1999/313/EK. Ar šo no 2008. gada 1. janvāra atceļ Direktīvu 85/73/EEK.

2. Tomēr īstenošanas noteikumi, kas pieņemti, pamatojoties uz minētajiem tiesību aktiem, un jo īpaši VIII pielikumā minētie tiesību akti, ciktāl tie nav pretrunā ar šo regulu, paliek spēkā tik ilgi, līdz pieņem vajadzīgos noteikumus, kuru pamatā ir šī regula.

3. Atsauces uz atceltajiem tiesību aktiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

IX SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

62. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas nodibināta ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. pantu, vai – jautājumos, kuri saistīti galvenokārt ar fitosanitāriju, – Pastāvīgā augu veselības komiteja, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 76/894/EEK (*).

2. Ja ir norāde uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

3. Ja ir norāde uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais laika posms ir trīs mēneši.

4. Komiteja pieņem savu reglamentu.

63. pants

Īstenošanas un pārejas posma pasākumi

1. Īstenošanas un pārejas posma pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu šīs regulas vienādu piemērošanu, var paredzēt saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru.

Jo īpaši tas attiecas uz:

a) kontroles uzdevumu deleģēšanu 5. pantā minētajām kontroles institūcijām, ja tās darbojās jau pirms šīs regulas stāšanās spēkā;

▼B

b) visiem 12. panta 2. punktā minēto standartu pārveidojumiem;

c) neatbilstību, kas minēta 28. pantā un kas rada ar papildu oficiālo kontroli saistītus izdevumus;

d) izdevumiem, kas radušies, ievērojot 54. pantu;

e) noteikumiem par mikrobioloģisko, fizikālo un/vai ķīmisko analīzi oficiālajā kontrolē, jo īpaši tad, ja rodas aizdomas par apdraudējumu, kā arī uz to produktu nekaitīguma uzraudzību, kas importēti no trešām valstīm;

f) noteikšanu, kāda dzīvnieku barība šīs regulas mērķiem ir uzskatāma par dzīvnieku izcelsmes dzīvnieku barību.

2. Lai ņemtu vērā Regulu (EEK) Nr. 2092/91, (EEK) Nr. 2081/92 un (EEK) Nr. 2082/92 specifiku, konkrētos pasākumos, kas jāpieņem saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru, var noteikt vajadzīgos izņēmumus un pielāgojumus attiecībā uz šajā regulā paredzētajiem noteikumiem.

64. pants

Pielikumu grozīšana un atsauces uz Eiropas standartiem

Saskaņā ar 62. panta 3. punktā minēto procedūru:

1) šīs regulas pielikumus, izņemot I pielikumu, IV pielikumu un V pielikumu, var atjaunināt, neierobežojot 27. panta 3. punktu, jo īpaši lai ņemtu vērā administratīvās izmaiņas un zinātnes un/vai tehnikas attīstību;

2) šajā regulā minētās atsauces uz Eiropas standartiem var atjaunināt, ja tās groza Eiropas Standartizācijas komiteja.

65. pants

Ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei

1. Komisija ne vēlāk kā 2007. gada 20. aprīlī iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Ziņojumā jo īpaši izvērtē šīs regulas piemērošanā gūto pieredzi un aplūko jo īpaši šādus jautājumus:

a) pārvērtē regulas piemērošanas jomu attiecībā uz dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību;

b) nodrošina citu nozaru ieguldījumu oficiālās kontroles finansēšanā, papildinot darbību sarakstu IV pielikuma A iedaļā un V pielikuma A iedaļā un jo īpaši ņemot vērā Kopienas dzīvnieku barības un pārtikas higiēnas tiesību aktu ietekmi pēc to pieņemšanas;

c) paredz atjauninātas minimālās likmes IV pielikuma B iedaļā un V pielikuma B iedaļā minētajām nodevām, jo īpaši ņemot vērā riska faktorus.

3. Vajadzības gadījumā Komisija ziņojumam pievieno attiecīgus priekšlikumus.

66. pants

Kopienas finansējums

1. Apropriācijas, kuras vajadzīgas, lai finansētu:

a) ceļa un uzturēšanās izdevumus, kas dalībvalstu ekspertiem rodas tādēļ, ka Komisija viņus norīko palīdzēt tās ekspertiem, kā paredzēts 45. panta 1. punktā un 46. panta 1. punktā;

▼B

b) kontroles personāla apmācību, kas paredzēta 51. pantā;

c) citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu šīs regulas piemērošanu,

piešķir ik gadu atbilstīgi budžeta procedūrai.

2. Pasākumi, kas minēti 1. punkta c) apakšpunktā, jo īpaši ietver konferenču rīkošanu, datu bāzu izveidi, informācijas publicēšanu, pētījumu organizēšanu un tādu sanāksmju rīkošanu, kas vajadzīgas, lai sagatavotu sapulces, kurās sanāk Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja.

3. Tehnisko nodrošinājumu un finansiālo ieguldījumu, ar ko Kopiena piedalās 50. pantā minēto darbību organizēšanā, var piešķirt Komisijai pieejamo cilvēkresursu un finanšu līdzekļu robežās.

X SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMS

67. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2006. gada 1. janvāra.

Tomēr 27. un 28. pantu piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

▼M2

I PIELIKUMS

2. PANTA 15. PUNKTĀ UZSKAITĪTĀS TERITORIJAS

1. Beļģijas Karalistes teritorija.
2. Bulgārijas Republikas teritorija.
3. Dānijas Karalistes teritorija, izņemot Farēru salas un Grenlandi.
4. Vācijas Federatīvās Republikas teritorija.
5. Grieķijas Republikas teritorija.
6. Spānijas Karalistes teritorija, izņemot Seūtu un Meliļu.
7. Francijas Republikas teritorija.
8. Īrijas teritorija.
9. Itālijas Republikas teritorija.
10. Luksemburgas Lielhercogistes teritorija.
11. Nīderlandes Karalistes teritorija Eiropā.
12. Austrijas Republikas teritorija.
13. Portugāles Republikas teritorija.
14. Rumānijas teritorija.
15. Somijas Republikas teritorija.
16. Zviedrijas Karalistes teritorija.
17. Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes teritorija.

▼B

II PIELIKUMS

KOMPETENTĀS IESTĀDES

I NODAĻA: OFICIĀLĀS KONTROLES PERSONĀLA APMĀCĪBAS PRIEKŠMETI

1. Dažādi kontroles paņēmieni, piemēram, revīzija, paraugu ņemšana un inspekcija.
2. Kontroles procedūras.
3. Dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti.
4. Dažādie ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmi un iespējamie riski cilvēka veselībai, un attiecīgā gadījumā – riski dzīvnieku un augu veselībai, un riski videi.
5. Neatbilstības novērtēšana saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem.
6. Apdraudējumi saistībā ar dzīvnieku audzēšanu un dzīvnieku barības un pārtikas ražošanu.
7. *HACCP* procedūru piemērošanas novērtēšana.
8. Vadības sistēmas, piemēram, dzīvnieku barības un pārtikas apritē iesaistīto uzņēmumu ieviestās kvalitātes nodrošināšanas programmas, un šo sistēmu novērtēšana, ciktāl tās ir saistītas ar dzīvnieku barības vai pārtikas aprites tiesību aktu prasībām.
9. Oficiālās sertifikācijas sistēmas.
10. Ārkārtas pasākumi avārijas situācijā, tostarp dalībvalstu un Komisijas savstarpējā saziņa.
11. Tiesvedība un tās saistība ar oficiālo kontroli.
12. Tāda rakstiska materiāla un citu dokumentu – tostarp ar kvalifikācijas pārbaudīšanu, akreditāciju un riska novērtēšanu saistīto dokumentu – pārbaude, kuri var attiekties uz novērtējumu par atbilstību dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktu prasībām; šāda pārbaude var ietvert finanšu un komerciālus aspektus.
13. Jebkura cita joma (tostarp dzīvnieku veselība un dzīvnieku labturība), kas jāapgūst, lai nodrošinātu oficiālās kontroles norisi atbilstīgi šai regulai.

II NODAĻA: AR KONTROLES PROCEDŪRU SAISTĪTIE JAUTĀJUMI

1. Kompetentās iestādes organizācija un centrālo kompetento iestāžu saistība ar iestādēm, kurām tās deleģējušas oficiālās kontroles veikšanas uzdevumus.
2. Kompetento iestāžu saistība ar kontroles institūcijām, kurām tās deleģējušas uz oficiālo kontroli attiecošos uzdevumus.
3. Paziņojums par mērķiem, kas jāsasniedz.
4. Personāla uzdevumi, kompetence un pienākumi.
5. Paraugu ņemšanas metodika, kontroles metodes un paņēmieni, rezultātu interpretēšana un no tās izrietošie lēmumi.
6. Monitoringa un uzraudzības programmas.
7. Savstarpēja palīdzība gadījumā, ja oficiālajā kontrolē jāiesaistās vairāk nekā vienai dalībvalstij.
8. Rīcība pēc oficiālās kontroles.
9. Sadarbība ar citiem dienestiem vai struktūrvienībām, kurām var būt attiecīga kompetence.
10. Paraugu ņemšanas metožu, analīzes metožu un noteikšanas testu atbilstības pārbaude.
11. Jebkura cita darbība vai informācija, kas vajadzīga, lai nodrošinātu oficiālās kontroles efektivitāti.

▼B

III PIELIKUMS

ANALĪZES METOŽU RAKSTUROJUMS

1. Analīzes metodēm jāatbilst šādiem kritērijiem:

   a) pareizība;

   b) piemērojamība (matrica un koncentrācijas diapazons);

   c) kvalitatīvās noteikšanas robeža;

   d) kvantitatīvās noteikšanas robeža;

   e) precizitāte;

   f) atkārtojamība;

   g) reproducējamība;

   h) reģenerācija;

   i) selektivitāte;

   j) jutība;

   k) linearitāte;

   l) mērījumu nenoteiktība;

   m) citi kritēriji, ko var izvēlēties pēc vajadzības.

2. Iepriekš 1.e) punktā minētās precizitātes lielumus iegūst vai nu kopīgā pētījumā, kuru veic saskaņā ar starptautiski atzītu protokolu par kopīgiem pētījumiem (piemēram, ISO 5725:1994 vai *IUPAC* Starptautisko saskaņoto protokolu), vai – ja ir noteikti analītisko metožu izpildes kritēriji – pārbaudot atbilstību minētajiem kritērijiem. Atkārtojamības un reproducējamības lielumus izsaka starptautiski atzītā formā (piemēram, kā 95 % ticamības intervālu, kas definēts ISO 5725:1994 vai *IUPAC*). Kopīgā pētījuma rezultātus publicē vai dara brīvi pieejamus.

3. Priekšroku dod analīzes metodēm, kas ir vienādi pielietojamas dažādās preču grupās, nevis metodēm, kas derīgas tikai atsevišķām precēm.

4. Stāvoklī, kad analīzes metodes apstiprināt var tikai vienā laboratorijā, tās jāvalidē saskaņā ar, piemēram, *IUPAC* Saskaņotajām pamatnostādnēm vai – ja ir noteikti analītisko metožu izpildes kritēriji – pārbaudot atbilstību minētajiem kritērijiem.

5. Attiecībā uz analīzes metodēm, kas pieņemtas saskaņā ar šo regulu, izmanto analīzes metožu apraksta standartizkārtojumu, ko iesaka ISO.

▼B

IV PIELIKUMS

DARBĪBAS UN MINIMĀLĀS NODEVU VAI MAKSU LIKMES SAISTĪBĀ AR KOPIENAS UZŅĒMUMU OFICIĀLO KONTROLI

A IEDAĻA: DARBĪBAS

1. Darbības, ko aptver Direktīvas 89/662/EEK, 90/425/EEK, 93/119/EK un 96/23/EK un par ko dalībvalstis pašlaik iekasē nodevas saskaņā ar Direktīvu 85/73/EEK.

2. Dzīvnieku barības uzņēmumu apstiprināšana.

B IEDAĻA: MINIMĀLĀS LIKMES

Dalībvalstis nodevas vai maksas par turpmākajā uzskaitījumā minēto produktu kontroli iekasē vismaz pēc atbilstīgajām minimālajām likmēm.

I NODAĻA

MINIMĀLĀS LIKMES NODEVĀM VAI MAKSĀM PAR KAUŠANAS INSPEKCIJU

a)	liellopu un teļa gaļa	
	— pieauguši liellopi:	EUR 5 par dzīvnieku,
	— jaunlopi:	EUR 2 par dzīvnieku;
b)	nepārnadži/zirgu dzimtas dzīvnieki:	EUR 3 par dzīvnieku;
c)	cūkgaļa: dzīvnieki ar kautsvaru, kas ir	
	— mazāks par 25 kg:	EUR 0,5 par dzīvnieku,
	— vienāds vai lielāks par 25 kg:	EUR 1 par dzīvnieku;
d)	aitu un kazu gaļa: dzīvnieki ar kautsvaru, kas ir:	
	— mazāks par 12 kg:	0,15 EUR par dzīvnieku,
	— vienāds vai lielāks par 12 kg:	0,25 EUR par dzīvnieku;
e)	mājputnu gaļa	
	— *Gallus* ģints mājputni un pērļu vistiņas:	EUR 0,005 par dzīvnieku,
	— pīles un zosis:	EUR 0,01 par dzīvnieku,
	— tītari:	EUR 0,025 par dzīvnieku,
	— saimniecībā audzētu trušu gaļa:	EUR 0,005 par dzīvnieku.

II NODAĻA

MINIMĀLĀS LIKMES NODEVĀM VAI MAKSĀM PAR IZCIRSTUVJU KONTROLI

Par tonnu:

— liellopu, teļa, cūkas, nepārnadžu/zirgu dzimtas dzīvnieku, aitu un kazu gaļas:	EUR 2,
— mājputnu un saimniecībā audzētu trušu gaļas:	EUR 1,5,

▼B

— šādu saimniecībā audzētu un savvaļas medību dzīvnieku gaļas:

— medījamie sīkputni un sīkdzīvnieki: EUR 1,5,

— skrējējputni (strauss, emu, nandu): EUR 3,

— mežacūkas un atgremotāji: EUR 2.

III NODAĻA

MINIMĀLĀS LIKMES NODEVĀM VAI MAKSĀM, KO PIEMĒRO MEDĪJUMA PĀRSTRĀDES UZŅĒMUMIEM

a) medījamie sīkputni: EUR 0,005 par dzīvnieku;

b) medījamie sīkdzīvnieki: EUR 0,01 par dzīvnieku;

c) skrējējputni: EUR 0,5 par dzīvnieku;

d) sauszemes zīdītāji:

— mežacūka: EUR 1,5 par dzīvnieku,

— atgremotāji: EUR 0,5 par dzīvnieku.

IV NODAĻA

MINIMĀLĀS LIKMES NODEVĀM VAI MAKSĀM, KO PIEMĒRO PIENA RAŽOŠANĀ

— EUR 1 par pirmajām 30 tonnām

un

— EUR 0,5 par katru nākamo tonnu.

V NODAĻA

MINIMĀLĀS LIKMES NODEVĀM VAI MAKSĀM, KO PIEMĒRO ZVEJNIECĪBAS UN AKVAKULTŪRAS PRODUKTU RAŽOŠANĀ UN LAIŠANĀ TIRGŪ

a) zvejniecības un akvakultūras produktu pirmā laišana tirgū:

— 1 EUR/t par pirmajām 50 tonnām konkrētajā mēnesī,

— 0,5 EUR par katru nākamo tonnu;

b) pirmais pārdevums zivju tirgū:

— 0,5 EUR/t par pirmajām 50 tonnām konkrētajā mēnesī,

— 0,25 EUR par katru nākamo tonnu;

c) pirmais pārdevums, ja nav veikta svaiguma pakāpes un/vai izmēra gradācija vai ja tā ir nepietiekama atbilstīgi Regulām (EEK) Nr. 103/76 un Nr. 104/76:

— 1 EUR/t par pirmajām 50 tonnām konkrētajā mēnesī,

— 0,5 EUR par katru nākamo tonnu.

Par Komisijas Regulas (EEK) Nr. 3703/85 II pielikumā minētajām sugām iekasēto nodevu apjoms nedrīkst pārsniegt EUR 50 par sūtījumu.

Par zvejniecības un akvakultūras produktu pārstrādi dalībvalstis iekasē EUR 0,5 par tonnu.

▼B

V PIELIKUMS

DARBĪBAS UN MINIMĀLĀS NODEVU VAI MAKSU LIKMES SAISTĪBĀ AR KOPIENĀ IEVESTU PREČU UN DZĪVU DZĪVNIEKU OFICIĀLO KONTROLI

A IEDAĻA: DARBĪBAS VAI KONTROLE

Darbības, ko aptver Direktīvas 97/78/EK un 91/496/EEK un par ko dalībvalstis pašlaik iekasē nodevas saskaņā ar Direktīvu 85/73/EEK.

B IEDAĻA: NODEVAS VAI MAKSAS

I NODAĻA

NODEVAS, KO PIEMĒRO IMPORTĒTAI GAĻAI

Minimālās nodevas likmes par importētās gaļas sūtījumu oficiālo kontroli ir:

— EUR 55 par sūtījumu apjomā līdz 6 tonnām

un

— EUR 9 par katru papildu tonnu līdz 46 tonnu apjomam

vai

— EUR 420 par sūtījumu vairāk nekā 46 tonnu apjomā.

II NODAĻA

NODEVAS, KO PIEMĒRO IMPORTĒTIEM ZVEJNIECĪBAS PRODUKTIEM

1. Minimālā nodeva par importēto zvejniecības produktu sūtījumu oficiālo kontroli ir:

   — EUR 55 par sūtījumu apjomā līdz 6 tonnām

   un

   — EUR 9 par katru papildu tonnu līdz 46 tonnu apjomam

   vai

   — EUR 420 par sūtījumu vairāk nekā 46 tonnu apjomā.

2. Minētā summa par importēto zvejniecības produktu beztaras sūtījumu oficiālo kontroli ir:

   — EUR 600 par kuģi ar zvejniecības produktu kravu apjomā līdz 500 tonnām,

   — EUR 1 200 par kuģi ar zvejniecības produktu kravu apjomā līdz 1 000 tonnām,

   — EUR 2 400 par kuģi ar zvejniecības produktu kravu apjomā līdz 2 000 tonnām,

   — EUR 3 600 par kuģi ar zvejniecības produktu kravu vairāk nekā 2 000 tonnu apjomā.

3. Ja dabīgajā vidē nozvejotus zvejniecības produktus izkrauj tieši no zvejas kuģa, kas peld ar trešās valsts karogu, tad piemēro IV pielikuma B iedaļas V nodaļas a) punkta noteikumus.

III NODAĻA

NODEVAS VAI MAKSAS, KO PIEMĒRO GAĻAS PRODUKTIEM, MĀJPUTNU GAĻAI, MEDĪBU DZĪVNIEKU GAĻAI, TRUŠU GAĻAI, SAIMNIECĪBĀ AUDZĒTU MEDĪBU DZĪVNIEKU GAĻAI, BLAKUSPRODUKTIEM UN DZĪVNIEKU IZCELSMES DZĪVNIEKU BARĪBAI

1. Minimālā nodeva par importēto sūtījumu oficiālo kontroli I un II nodaļā neminētiem dzīvnieku izcelsmes produktiem vai dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti em, vai dzīvnieku barībai ir:

   — EUR 55 par sūtījumu apjomā līdz 6 tonnām

▼B

un

— EUR 9 par katru papildu tonnu līdz 46 tonnu apjomam

vai

— EUR 420 par sūtījumu vairāk nekā 46 tonnu apjomā.

2. Minētā summa par importēto beztaras sūtījumu oficiālo kontroli I un II nodaļā neminētiem dzīvnieku izcelsmes produktiem vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, vai dzīvnieku barībai ir:

— EUR 600 par kuģi ar produktu kravu apjomā līdz 500 tonnām,

— EUR 1 200 par kuģi ar produktu kravu apjomā līdz 1 000 tonnām,

— EUR 2 400 par kuģi ar produktu kravu apjomā līdz 2 000 tonnām,

— EUR 3 600 par kuģi ar produktu kravu vairāk nekā 2 000 tonnu apjomā.

IV NODAĻA

NODEVAS, KO PIEMĒRO CAUR KOPIENU TRANZĪTĀ VESTĀM PRECĒM UN DZĪVIEM DZĪVNIEKIEM

Nodevu vai maksu apjoms par oficiālo kontroli precēm un dzīviem dzīvniekiem, ko tranzītā ved caur Kopienu, ir vismaz EUR 30, un ik pēc stundas ceturkšņa, kuru patērē katrs kontroli veicošais personāla loceklis, šo summu palielina par EUR 20.

V NODAĻA

NODEVAS, KO PIEMĒRO IMPORTĒTIEM DZĪVIEM DZĪVNIEKIEM

1. Nodeva par importētu dzīvu dzīvnieku sūtījumu oficiālo kontroli:

a) liellopiem, zirgu dzimtas dzīvniekiem, cūkām, aitām, kazām, mājputniem, trušiem un medījamiem sīkputniem un sīkdzīvniekiem, kā arī dažiem sauszemes zīdītājiem: mežacūkām un atgremotājiem ir:

— EUR 55 par sūtījumu apjomā līdz 6 tonnām

un

— EUR 9 par katru papildu tonnu līdz 46 tonnu apjomam

vai

— EUR 420 par sūtījumu vairāk nekā 46 tonnu apjomā;

b) citu sugu dzīvniekiem faktiskajā inspekcijas cenā, ko izsaka vai nu attiecībā uz vienu importēto dzīvnieku, vai vienu importēto tonnu, ir:

— EUR 55 par sūtījumu apjomā līdz 46 tonnām

vai

— EUR 420 par sūtījumu vairāk nekā 46 tonnu apjomā,

un šis minimums neattiecas uz tādu sugu dzīvnieku importu, kas minētas Komisijas Lēmumā 92/432/EEK.

2. Pēc dalībvalsts pieprasījuma, kam pievienoti atbilstīgi apliecinoši dokumenti, un saskaņā ar Direktīvas 89/662/EEK 18. pantā paredzēto procedūru importam no atsevišķām trešām valstīm var piemērot zemākas nodevu likmes.

▼B

VI PIELIKUMS

KRITĒRIJI, KAS JĀŅEM VĒRĀ NODEVU APRĒĶINĀŠANĀ

1. Oficiālajā kontrolē iesaistītā personāla algas.
2. Oficiālajā kontrolē iesaistītā personāla izmaksas, tostarp iekārtas, darbarīki, piederumi, apmācība, komandējumu izdevumi un blakus izmaksas.
3. Laboratoriskās analīzes un paraugu ņemšanas izmaksas.

▼M1

VII PIELIKUMS

KOPIENAS REFERENCES LABORATORIJAS

I. **Kopienas references laboratorijas pārtikai un barībai**

1. Kopienas references laboratorija pienam un piena produktiem

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Francija

2. Kopienas references laboratorijas analīzēm un testiem zoonozes (salmonella) noteikšanai

   Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
   3720 BA Bilthoven
   Nīderlande

3. Kopienas references laboratorija jūras biotoksīnu monitoringam

   Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA)
   E-36200 Vigo
   Spānija

4. Kopienas references laboratorija gliemeņu bakterovirusālā piesārņojuma monitoringam

   The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS)
   Weymouth
   Dorset DT4 8UB
   Apvienotā Karaliste

5. Kopienas references laboratorija *Listeria monocytogenes* noteikšanai

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Francija

6. Kopienas references laboratorija koagulāzes pozitīviem stafilakokiem, ieskaitot *Staphylococccus aureus*

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Francija

7. Kopienas references laboratorija *Escherichia coli*, tai skaitā *Verotoxigenic E. Coli* (VTEC) noteikšanai

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)
   I-00161 Roma
   Itālija

8. Kopienas references laboratorija kampilobaktēriju noteikšanai

   Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)
   S-751 89 Uppsala
   Zviedrija

9. Kopienas references laboratorija parazītu (īpaši *Trichinella, Echinococcus* un *Anisakis*) noteikšanai

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)
   I-00161 Roma
   Itālija

10. Kopienas references laboratorija mikrobu rezistences noteikšanai

    Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
    DK-1790 København V
    Dānija

11. Kopienas references laboratorija dzīvnieku proteīnu noteikšanai dzīvnieku barībā

    Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W)
    B-5030 Gembloux

▼M1

Beļģija

12. Kopienas references laboratorijas veterināro zāļu un piesārņotāju atlieku noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikā

a) atliekām, kas norādītas I pielikuma A grupas 1., 2., 3., 4. punktā, B grupas 2. punkta d) apakšpunktā un B grupas 3. punkta d) apakšpunktā Direktīvā 96/23/EK

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
3720 BA Bilthoven
Nīderlande

b) atliekām, kas norādītas I pielikuma B grupas 1. punktā un B grupas 3. punkta e) apakšpunktā Direktīvā 96/23/EK, un attiecībā uz karbadoksu un olakvindoksu

Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants
AFSSA — site de Fougères
BP 90203
Francija

c) atliekām, kas norādītas I pielikuma A grupas 5. punktā un B grupas 2. punkta a), b), e) apakšpunktā Direktīvā 96/23/EK

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)
D-12277 Berlin
Vācija

d) atliekām, kas norādītas I pielikuma B grupas 3. punkta c) apakšpunktā Direktīvā 96/23/EK

Instituto Superiore di Sanità
I-00161 Roma
Itālija

13. Kopienas references laboratorija transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) noteikšanai

Laboratorija, kas minēta Regulas (EK) Nr. 999/2001 X pielikuma B nodaļā

The Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Apvienotā Karaliste

14. Kopienas references laboratorija dzīvnieku ēdināšanā lietoto piedevu noteikšanai

Laboratorija, kas minēta II pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulā (EK) Nr. 1831/2003 par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām ([1])

The Joint Research Centre of the European Commission

Geel

Beļģija

15. Kopienas references laboratorija ģenētiski modificēto organismu (ĢMO) noteikšanai

Laboratorija, kas minēta pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulā (EK) Nr. 1831/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību ([2])

The Joint Research Centre of the European Commission

Ispra

Itālija

([1]) OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 378/2005 (OV L 59, 5.3.2005., 8. lpp.).
([2]) OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

▼**M1**

16. Kopienas references laboratorija materiāliem, kam paredzēts nonākt saskarē ar pārtiku

The Joint Research Centre of the European Commission

Ispra

Itālija

17. Kopienas references laboratorijas pesticīdu atlieku noteikšanai

a) graudaugos un barībā

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
DK-1790 København V
Dānija

b) dzīvnieku izcelsmes pārtikā un produktos ar augstu tauku saturu

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg
Postfach 100462
D-79123 Freiburg
Vācija

c) augļos un dārzeņos, tai skaitā produktos ar augstu ūdens un augstu skābes saturu

Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)
Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)
LAGV: E-46100 Burjassot-Valencia
PRRG: E-04120 Almería
Spānija

d) vienas atliekas noteikšanas metodes

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Stuttgart
Postfach 1206
D-70702 Fellbach
Vācija

18. Kopienas references laboratorija smago metālu noteikšanai barībā un pārtikā

The Joint Research Centre of the European Commission

Geel

Beļģija

19. Kopienas references laboratorija mikotoksīnu noteikšanai

The Joint Research Centre of the European Commission

Geel

Beļģija

20. Kopienas references laboratorija policiklisko aromātisko ogļūdeņražu (PAO) noteikšanai

The Joint Research Centre of the European Commission

Geel

Beļģija

21. Kopienas references laboratorija dioksīnu un PCB noteikšanai barībā un pārtikā

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg
Postfach 100462
D-79123 Freiburg
Vācija

▼M1

II. **Kopienas references laboratorijas dzīvnieku veselības un dzīvu dzīvnieku pārbaudei**

1. Kopienas references laboratorija klasiskā cūku mēra noteikšanai

   Laboratorija, kas minēta Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīvā 2001/89/EEK par Kopienas pasākumiem klasiskā cūku mēra kontrolei ([1]).

2. Kopienas references laboratorija Āfrikas zirgu mēra noteikšanai

   Laboratorija, kas minēta Padomes 1992. gada 29. aprīļa Direktīvā 92/35/EEK, ar ko paredz kontroles noteikumus un pasākumus Āfrikas zirgu mēra apkarošanai ([2]).

3. Kopienas references laboratorija putnu gripas noteikšanai

   Laboratorija, kas minēta Padomes 2005. gada 20. decembra Direktīvā 2005/94/EK, ar ko paredz Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei un atceļ Direktīvu 92/40/EEK ([3]).

4. Kopienas references laboratorija Ņūkāslas slimības noteikšanai

   Laboratorija, kas minēta Padomes 1992. gada 14. jūlija Direktīvā 92/66/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus Ņūkāslas slimības kontrolei ([4]).

5. Kopienas references laboratorija cūku vezikulārās slimības noteikšanai

   Laboratorija, kas minēta Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīvā 92/119/EEK, ar ko ievieš vispārīgus Kopienas pasākumus noteiktu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro slimību ([5]).

6. Kopienas references laboratorija zivju slimību noteikšanai

   Laboratorija, kas minēta Padomes 1993. gada 24. jūnija Direktīvā 93/53/EEK, ar ko ievieš obligātos Kopienas pasākumus noteiktu zivju slimību kontrolei ([6]).

7. Kopienas references laboratorija gliemeņu slimību noteikšanai

   Laboratorija, kas minēta Padomes 1995. gada 22. decembra Direktīvā 95/70/EK, ar ko ievieš Kopienas obligātos pasākumus noteiktu gliemeņu slimību kontrolei ([7]).

8. Kopienas references laboratorija trakumsērgas vakcīnu efektivitātes pārraudzībai

   Laboratorija, kas minēta Padomes 2000. gada 20. marta Lēmumā 2000/258/EEK, ar ko tiek izraudzīta īpaša iestāde, kas atbildīga par tādu kritēriju noteikšanu, kas vajadzīgi, lai standartizētu seroloģiskos testus trakumsērgas vakcīnu efektivitātes pārraudzīšanai ([8]).

9. Kopienas references laboratorija infekciozā katarālā drudža noteikšanai

   Laboratorija, kas minēta Padomes 2000. gada 20. novembra Direktīvā 2000/75/EK, ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarālā drudža kontrolei un apkarošanai ([9]).

([1]) OV L 316, 1.12.2001., 5. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.
([2]) OV L 157, 10.6.1992., 19. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).
([3]) OV L 10, 14.1.2006., 16. lpp.
([4]) OV L 260, 5.9.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.
([5]) OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.
([6]) OV L 175, 19.7.1993., 23. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.
([7]) OV L 332, 30.12.1995., 33. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.
([8]) OV L 79, 30.3.2000., 40. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2003/60/EK (OV L 23, 28.1.2003., 30. lpp.).
([9]) OV L 327, 22.12.2000., 74. lpp.

▼M1

10. Kopienas references laboratorija Āfrikas cūku mēra noteikšanai

Laboratorija, kas minēta Padomes 2002. gada 27. jūnija Direktīvā 2002/60/EK, ar ko paredz īpašus noteikumus cīņai pret Āfrikas cūku mēri un groza Direktīvu 92/119/EEK attiecībā uz Tešenas slimību un Āfrikas cūku mēri ([1]).

11. Kopienas references laboratorija zootehnikas jautājumiem

Laboratorija, kas minēta Padomes 1996. gada 23. jūlija Lēmumā 96/463/EK, ar ko nosaka references struktūru, kas atbild par sadarbību liellopu sugas tīršķirnes vaislas dzīvnieku testēšanas metožu un rezultātu novērtējuma unificēšanā ([2]).

12. Kopienas references laboratorija mutes un nagu sērgas noteikšanai

Laboratorija, kas minēta Padomes 2003. gada 29. septembra Direktīvā 2003/85/EK par Kopienas pasākumiem mutes un nagu sērgas kontrolei, ar kuru atceļ Direktīvu 85/511/EEC un Lēmumus 89/531/EEC un 91/665/EEC un groza Direktīvu 92/46/EEK ([3]).

13. Kopienas references laboratorija brucelozes noteikšanai

AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses
F-94700 Maisons-Alfort
Francija

▼M3

14. Kopienas references laboratorija zirgu slimībām, izņemot Āfrikas zirgu mēri,

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses/Laboratoire d'études et de recherche en pathologie équine
F-94700 *Maisons-Alfort*
Francija

([1]) OV L 192, 20.7.2002., 27. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.
([2]) OV L 192, 2.8.1996., 19. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.
([3]) OV L 306, 22.11.2003., 1. lpp. Direktīva grozīta ar Komisijas Lēmumu 2005/615/EK (OV L 213, 18.8.2005., 14. lpp.).

▼B

VIII PIELIKUMS

ĪSTENOŠANAS NOTEIKUMI, KAS PALIEK SPĒKĀ ATBILSTĪGI 61. PANTAM

1. Īstenošanas noteikumi, kuru pamatā ir Direktīva 70/373/EEK par Kopienas metožu ieviešanu paraugu ņemšanai un analīzei lopbarības oficiālajā kontrolē:

a) Komisijas 1971. gada 15. jūnija Pirmā Direktīva 71/250/EEK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes lopbarības oficiālajā kontrolē ([1]);

b) Komisijas 1971. gada 18. novembra Otrā Direktīva 71/393/EEK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes lopbarības oficiālajā kontrolē ([2]);

c) Komisijas 1972. gada 27. aprīļa Trešā Direktīva 72/199/EEK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes lopbarības oficiālajā kontrolē ([3]);

d) Komisijas 1972. gada 5. decembra Ceturtā Direktīva 73/46/EEK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes lopbarības oficiālajā kontrolē ([4]);

e) Komisijas 1976. gada 1. marta Pirmā Direktīva 76/371/EEK, ar ko ievieš Kopienas paraugu ņemšanas metodes lopbarības oficiālajā kontrolē ([5]);

f) Komisijas 1976. gada 1. marta Septītā Direktīva 76/372/EEK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes lopbarības oficiālajā kontrolē ([6]);

g) Komisijas 1978. gada 15. jūnija Astotā Direktīva 78/633/EEK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes lopbarības oficiālajā kontrolē ([7]);

h) Komisijas 1981. gada 31. jūlija Devītā Direktīva 81/715/EEK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes lopbarības oficiālajā kontrolē ([8]);

i) Komisijas 1984. gada 25. jūlija Desmitā Direktīva 84/425/EEK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes lopbarības oficiālajā kontrolē ([9]);

j) Komisijas 1993. gada 28. jūlija Vienpadsmitā Direktīva 93/70/EEK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes lopbarības oficiālajā kontrolē ([10]);

k) Komisijas 1993. gada 17. decembra Divpadsmitā Direktīva 93/117/EK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes lopbarības oficiālajā kontrolē ([11]);

l) Komisijas 1998. gada 3. septembra Direktīva 98/64/EK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes aminoskābju, neapstrādātu eļļu un tauku un olakvindoksa noteikšanai lopbarībā ([12]);

m) Komisijas 2003. gada 23. decembra Direktīva 2003/126/EK par dzīvnieku izcelsmes komponentu noteikšanas analītisko metodi lopbarības oficiālajā kontrolē ([13]);

n) Komisijas 1999. gada 20. aprīļa Direktīva 1999/27/EK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes amprolija, diklazurila un karbadoksa noteikšanai lopbarībā ([14]);

o) Komisijas 1999. gada 23. jūlija Direktīva 1999/76/EK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodi lazalocīdnātrija noteikšanai lopbarībā ([15]);

([1]) OV L 155, 12.7.1971., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 1999/27/EK (OV L 118, 6.5.1999., 36. lpp.).
([2]) OV L 279, 20.12.1971., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 98/64/EK (OV L 257, 19.9.1998., 14. lpp.).
([3]) OV L 123, 29.5.1972., 6. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 1999/79/EK (OV L 209, 7.8.1999., 23. lpp.).
([4]) OV L 83, 30.3.1973., 21. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 1999/27/EK.
([5]) OV L 102, 15.4.1976., 1. lpp.
([6]) OV L 102, 15.4.1976., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 94/14/EK (OV L 94, 13.4.1994., 30. lpp.).
([7]) OV L 206, 29.7.1978., 43. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 84/4/EEK (OV L 15, 18.1.1984., 28. lpp.).
([8]) OV L 257, 10.9.1981., 38. lpp.
([9]) OV L 238, 6.9.1984., 34. lpp.
([10]) OV L 234, 17.9.1993., 17. lpp.
([11]) OV L 329, 30.12.1993., 54. lpp.
([12]) OV L 257, 19.9.1998., 14. lpp.
([13]) OV L 339, 24.12.2003., 78. lpp.
([14]) OV L 118, 6.5.1999., 36. lpp.
([15]) OV L 207, 6.8.1999., 13. lpp.

▼B

p) Komisijas 2000. gada 6. jūlija Direktīva 2000/45/EK, ar ko ievieš Kopienas analīzes metodes A vitamīna, E vitamīna un triptofāna noteikšanai lopbarībā ([1]);

q) 2002. gada 26. jūlija Direktīva 2002/70/EK, ar ko paredz prasības dioksīnu un dioksīniem līdzīgu PHB koncentrācijas noteikšanai lopbarībā ([2]).

2. Īstenošanas noteikumi, kuru pamatā ir 1995. gada 25. oktobra Direktīva 95/53/EK, ar ko nosaka principus, kuri attiecas uz oficiālu inspekciju organizēšanu dzīvnieku ēdināšanas jomā:

Komisijas 1998. gada 10. septembra Direktīva 98/68/EK, ar ko paredz Padomes Direktīvas 95/53/EK 9. panta 1. punktā minēto standartu, kā arī konkrētus noteikumus attiecībā uz pārbaudēm, kuras piemēro, ievedot Kopienā lopbarību no trešām valstīm ([3]).

([1]) OV L 174, 13.7.2000., 32. lpp.
([2]) OV L 209, 6.8.2002., 15. lpp.
([3]) OV L 261, 24.9.1998., 32. lpp.